

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

17. august 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 271/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 271/02 Sag C-78/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Ungarn (Traktatbrud – antagelse til realitetsbehandling – artikel 63 TEUF – kapitalens frie bevægelighed – spørgsmålet, om der foreligger en restriktion – bevisbyrde – indirekte forskelsbehandling knyttet til kapitalens oprindelse – artikel 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ret til foreningsfrihed – national lovgivning, der pålægger foreninger, der modtager finansiel støtte fra andre medlemsstater eller tredjelande, sanktionsbelagte forpligtelser til registrering, anmeldelse og offentlighed – artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til respekt for privatliv – artikel 8, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til beskyttelse af personoplysninger – national lovgivning, der foreskriver videregivelse af oplysninger vedrørende personer, der yder finansiel støtte til foreninger, og støttens størrelse – berettigelse – tvingende alment hensyn – gennemsigtighed med hensyn til finansiering af foreninger – artikel 65 TEUF – den offentlige orden – offentlig sikkerhed – bekæmpelse af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet – artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder) 2

2020/C 271/03	Forenede sager C-262/18 P og C-271/18 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Dóvera zdravotná poisťovňa a.s., Den Slovakiske Republik og Union zdravotná poisťovňa a.s. (Appel – statsstøtte – artikel 107, stk. 1, TEUF – social sikringsordning – sygeforsikrings­selskaber – begreberne »virksomhed« og »økonomisk aktivitet« – socialt formål – solidaritetsprincippet – statskontrol – helhedsbedømmelse – mulighed for at efterstræbe overskud – subsidiær konkurrence med hensyn til kvaliteten og udbuddet af sygeforsikringsydelse)	3
2020/C 271/04	Sag C-276/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. juni 2020 — KrakVet Marek Batko sp. K. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 33 – fastsættelse af stedet for afgiftspligtige transaktioner – levering af varer med transport – levering af varer, der forsendes eller transporteres af leverandøren eller for hans regning – forordning (EU) nr. 904/2010 – artikel 7, 13 og 28-30 – samarbejde mellem medlemsstaterne – udveksling af oplysninger)	4
2020/C 271/05	Sag C-581/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. juni 2020 — RB mod TÜV Rheinland LGA Products GmbH og Allianz IARD S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – EU-ret – almindelige principper – artikel 18 TEUF – forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet – EU-rettens anvendelighed – defekte brystimplantater – ansvarsforsikring for fremstilling af medicinsk udstyr – forsikringsaftale, der fastsætter en geografisk begrænsning for dækningen)	5
2020/C 271/06	Sag C-634/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juni 2020 — straffesag mod JI (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Słupsku — Polen) [Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2004/757/RIA – mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor – artikel 2, stk. 1, litra c) – artikel 4, stk. 2, litra a) – begrebet »store mængder narkotika« – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ligebehandling – artikel 20 og 21 – det strafferetlige legalitetsprincip – artikel 49]	5
2020/C 271/07	Sag C-639/18: Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. juni 2020 — KH mod Sparkasse Südholstein (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Kiel — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – fjernsalg af finansielle tjenesteydelser – direktiv 2002/65/EF – artikel 1 – anvendelsesområde – aftaler om finansielle tjenesteydelser, der omfatter en første aftale om tjenesteydelser efterfulgt af successive operationer – anvendelse af direktiv 2002/65 på alene den første aftale – artikel 2, litra a) – begrebet »aftale om finansielle tjenesteydelser« – tillæg til en låneaftale om ændring af den rentesats, som oprindeligt var fastsat)	6
2020/C 271/08	Sag C-702/18 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. juni 2020 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe »Primart« Marek Łukasiewicz mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Bolton Cile España, SA (Appel – EU-varemærker – forordning (EF) nr. 207/2009 – ansøgning om EU-figurmærket PRIMART Marek Łukasiewicz – ældre nationale varemærke PRIMA – artikel 8, stk. 1, litra b) – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 76, stk. 1 – omfanget af den kontrol, der udøves af Den Europæiske Unions Ret)	6
2020/C 271/09	Sag C-754/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. juni 2020 — Designated Activity Company mod Országos Rendőr-főkapitányság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – direktiv 2004/38/EF – artikel 5, 10 og 20 – ret til indrejse i en medlemsstat for en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger – bevis for en sådan ret – besiddelse af et opholdskort for familiemedlem til en unionsborger – besiddelse af et tidsbegrænset opholdskort)	7
2020/C 271/10	Sag C-786/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juni 2020 — ratiopharm GmbH mod Novartis Consumer Health GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af folkesundheden – det indre marked – humanmedicinske lægemidler – direktiv 2001/83/EF – reklame – artikel 96 – uddeling af gratis lægemiddelpøver forbeholdt personer, som er beføjet til at ordinere lægemidler – apotekeres udelukkelse fra uddeling – gælder ikke for uddeling af gratis prøver af lægemidler, der ikke er receptpligtige – virkninger for medlemsstaterne)	8

2020/C 271/11	Sag C-831/18 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod RQ (Appel – personalesag – tjenestemænd – generaldirektøren for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) – retlig immunitet – afgørelse om ophævelse – bebyrdende retsakt – ret til forsvar)	8
2020/C 271/12	Sag C-833/18: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juni 2020 — SI, Brompton Bicycle mod Chedech/Get2Get (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de l'entreprise de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – intellektuel og industriel ejendomsret – ophavsret og beslægtede rettigheder – direktiv 2001/29/EF – artikel 2-5 – anvendelsesområde – brugsgenstand – begrebet »værk« – ophavsretlig beskyttelse af værker – betingelser – et produkts form, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – foldecykel)	9
2020/C 271/13	Sag C-19/19: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juni 2020 — État belge mod Pantochim SA, under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer – direktiv 76/308/EØF – artikel 6, stk. 2, og artikel 10 – direktiv 2008/55/EF – artikel 6, stk. 2, og artikel 10 – den bistandssøgende medlemsstats skattefordring inddrives af den bistandssøgte medlemsstat – denne fordrings status – begrebet »fortrinsstilling« – modregning af den nævnte fordring i en skattegæld til den bistandssøgte medlemsstat)	10
2020/C 271/14	Sag C-43/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra c) – anvendelsesområde – afgiftspligtige transaktioner – levering af tjenesteydelser, som foretages mod vederlag – godtgørelse, der betales i tilfælde af kundernes manglende overholdelse af en aftalemæssig minimumsbindingsperiode – kvalificering)	10
2020/C 271/15	Sag C-74/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. juni 2020 — LE mod Transportes Aéreos Portugueses SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Juízo Local Cível de Lisboa — Juiz 18 — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, stk. 3 – artikel 7, stk. 1 – kompensation til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – fritagelse – begrebet »usædvanlige omstændigheder« – »uregelmæssige passagerer« (Unruly passengers) – muligheden for at påberåbe sig en usædvanlig omstændighed for en flyvning, som ikke påvirkes heraf – begrebet »restriktive foranstaltninger«)	11
2020/C 271/16	Sag C-88/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juni 2020 — Foreningen »Alianța pentru combaterea abuzurilor« mod TM, UN og Direcția pentru Monitorizarea și Protecția Animalelor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Zărnești — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – direktiv 92/43/EØF – artikel 12, stk. 1 – streng beskyttelsesordning for dyrearter – bilag IV – Canis lupus (ulv) – artikel 16, stk. 1 – naturligt udbredelsesområde – indfangning og transport af en enhed af et vildt dyr af arten Canis lupus – offentlig sikkerhed)	12
2020/C 271/17	Sag C-115/19 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. juni 2020 — China Construction Bank Corp. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Groupement des cartes bancaires [Appel – EU-varemærker – forordning (EF) nr. 207/2009 – indsigelse – artikel 8, stk. 1, litra b) – risiko for forveksling – vurdering af ligheden mellem de omtvistede tegn – vurdering af det ældre varemærkes fornødne særpræg]	13
2020/C 271/18	Sag C-142/19 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. juni 2020 — Dovgan GmbH mod Monolith Frost GmbH og Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel – EU-varemærke – ugyldighedssag – ugyldighedsbegæring vedrørende ordmærket PLOMBIR – afslag på ugyldighedsbegæringen – begrundelsespligt – forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder og af beviserne)	13

2020/C 271/19	Sag C-146/19: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. juni 2020 — SCT d.d. under konkurs mod Republikken Slovenien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse – fiskale bestemmelser – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90 og 273 – beskatningsgrundlag – nedsættelse – nægtelse – manglende betaling – afgiftspligtig, der ikke har anmeldt sin fordring under den konkursbehandling, der er indledt over for debitor – princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet – direkte virkning)	14
2020/C 271/20	Sag C-206/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. juni 2020 — »KOB« SIA mod Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā rajona tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 49 TEUF og 63 TEUF – etableringsfrihed og frie kapitalbevægelser – direktiv 2006/123/EF – erhvervelse af landbrugsarealer i Letland med henblik på drift heraf – forudgående tilladelsesordning for juridiske personer – særlige betingelser, der udelukkende gælder for juridiske personer, der er kontrolleret eller repræsenteret af statsborgere fra en anden medlemsstat – krav om bopæl og kendskab til det officielle sprog i Republikken Letland – direkte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet)	15
2020/C 271/21	Sag C-219/19: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. juni 2020 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Autorità nazionale anticorruzione (ANAC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter – direktiv 2014/24/EU – udbudsprocedure vedrørende en offentlig tjenesteydelseskontrakt – arkitekt- og ingeniørtjenesteydelser – artikel 19, stk. 1, og artikel 80, stk. 2 – national lovgivning, hvorefter adgang til at deltage alene omfatter økonomiske aktører, der antager bestemte retlige former)	15
2020/C 271/22	Sag C-242/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — CHEP Equipment Pooling NV / Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 17, stk. 2, litra g) – overførsel af løsøregenstande inden for Den Europæiske Union med henblik på levering af ydelser – artikel 170 og 171 – ret til tilbagebetaling af moms for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten – direktiv 2008/9/EF – begrebet »en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten« – afgiftspligtig person, der ikke er momsregistreret i tilbagebetalingsmedlemsstaten)	16
2020/C 271/23	Sag C-328/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. juni 2020 — Sag anlagt af Porin kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) [Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2004/18/EF – artikel 1, stk. 2, litra a) – offentlige kontrakter på området for transportydelser – samarbejdsaftale mellem kommuner vedrørende organisation og levering af social- og sundhedsydelser baseret på modellen med den såkaldte »ansvarlige kommune« som omhandlet i finsk ret – overdragelse af ansvaret for organisation af tjenesteydelser til en kommune i det omhandlede samarbejdsområde – »in house«-kontrakt – indgåelse af en kontrakt om transportydelser uden udbud med et selskab, der ejes 100 % af den ansvarlige kommune]	17
2020/C 271/24	Sag C-340/19: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. juni 2020 — Valsts ierņēmumu dienests mod SIA »Hydro Energo« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – den fælles toldtarif – kombineret nomenklatur – tarifering – toldposition 7407 – stænger og profiler, af kobber – varmvalsede rektangulære ingots af kobber eller af kobberlegering)	18
2020/C 271/25	Sag C-378/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juni 2020 — i sagen anlagt af Prezident Slovenskej republiky (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ústavný súd Slovenskej republiky — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/72/EF – artikel 35, stk. 4 og 5 – reguleringsmyndighedernes uafhængighed – national lovgivning, hvorved beføjelsen til at udnævne formanden for den nationale reguleringsmyndighed overføres fra statsoverhovedet til regeringen – de nationale ministres deltagelse i procedurerne for tarifregulering)	18

2020/C 271/26	Sag C-448/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — WT mod Subdelegación del Gobierno en Guadalajara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse – tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding – direktiv 2003/109/EF – artikel 12 – vedtagelse af en afgørelse om udvisning af en fastboende udlænding – forhold, der skal tages i betragtning – national retspraksis – manglende hensyntagen til disse forhold – forenelighed – direktiv 2001/40//EF – gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere – relevans)	19
2020/C 271/27	Sag C-472/19: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — Vert Marine SAS mod Premier ministre og Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État t — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – procedure for tildeling af koncessionskontrakter – direktiv 2014/23/EU – artikel 38, stk. 9 – ordning for afhjælpende foranstaltninger, der har til formål at dokumentere, at den økonomiske aktør, som er omfattet af en udelukkelsesgrund, er pålidelig – national lovgivning, der forbyder de økonomiske aktører, som er omfattet af en udelukkelsesgrund, at deltage i en procedure for tildeling af koncessionskontrakter i en periode på fem år – udelukkelse af enhver mulighed for sådanne aktører for at forelægge dokumentation for de trufne afhjælpende foranstaltninger)	20
2020/C 271/28	Sag C-128/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Klagenfurt (Østrig) den 19. februar 2020 — GSMB Invest GmbH & Co. KG mod Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.	21
2020/C 271/29	Sag C-134/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Eisenstadt (Østrig) den 11. marts 2020 — IR mod Volkswagen AG	21
2020/C 271/30	Sag C-167/20 P: Appel iværksat den 22. april 2020 af WD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. februar 2020 i sag T-320/18, WD mod EFSA	22
2020/C 271/31	Sag C-188/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 30. april 2020 — JG, retligt repræsenteret af MI og LH, m.fl. mod OP, som likvidator for Azurair GmbH	23
2020/C 271/32	Sag C-196/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 6. maj 2020 — Eurowings GmbH mod Flightright GmbH	24
2020/C 271/33	Sag C-204/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 13. maj 2020 — Bayer Intellectual Property GmbH mod kohlfarma GmbH	25
2020/C 271/34	Sag C-228/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Niedersächsisches Finanzgericht (Tyskland) den 2. juni 2020 — I GmbH mod Finanzamt H	26
2020/C 271/35	Sag C-229/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 29. maj 2020 — P mod »K« EOOD	27
2020/C 271/36	Sag C-236/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna (Italien) den 4. juni 2020 — PG mod Ministero della Giustizia, CSM — Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri	28
2020/C 271/37	Sag C-243/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Polymeles Protodikeio Athinon (Grækenland) den 5. juni 2020 — DP og SG mod Trapeza Peiraios AE	29
2020/C 271/38	Sag C-256/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 10. juni 2020 — Toplofikatsia Sofia EAD	29
2020/C 271/39	Sag C-260/20 P: Appel iværksat den 11. juni 2020 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 2. april 2020 i sag T-383/17, Hansol Paper mod Kommissionen	30
2020/C 271/40	Sag C-278/20: Sag anlagt den 24. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien	31

Retten

2020/C 271/41	Sag T-40/16: Rettens dom af 25. juni 2020 — MU mod Parlamentet (Annulationsøgsmål – artikel 263 TEUF – interne regler for praktikantophold og studiebesøg i Europa-Parlamentets Generalsekretariat – handicappet praktikant – supplerende invaliditetsydelse – afslag – betingelser for tildeling af det supplerende beløb, der er fastsat til handicappede praktikanter – retlig fejl)	33
2020/C 271/42	Sag T-511/18: Rettens dom af 25. juni 2020 — XH mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2017 – afgørelse om ikke-forfremmelse – krav om, at et anbringende i en stævning skal være klart og præcist – regel om overensstemmelse – anfægtelse af endelige retsakter – formaliteten – vedtægtens artikel 45 – foreløbig prøvetidsudtalelse – udtalelse ved prøvetidens udløb – karriereudviklingsrapport – forhold, der er taget i betragtning ved sammenligningen af fortjenester – procedures forskriftsmæssighed – ansvar – ikke-økonomiske tab)	33
2020/C 271/43	Sag T-737/18: Rettens dom af 25. juni 2020 — Siberia Oriental mod CPVO (Siberia) (Plantesorter – anmodning om ændring af udløbsdatoen for EF-sortsbeskyttelsen for sorten Siberia af arten Lilium L. – klage for appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden – afvisning – begrundelsespligt – artikel 75 i forordning (EF) nr. 2100/94 – effektiv retsbeskyttelse – artikel 67, stk. 1, og artikel 87 i forordning nr. 2100/94 – korrektion af åbenbare fejl – artikel 53, stk. 4, i forordning (EF) nr. 874/2009)	34
2020/C 271/44	Sag T-114/19: Rettens dom af 25. juni 2020 — Pavel mod EUIPO — bugatti (B) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket B – det ældre internationale figurmærke b – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – magtfordrejning – delvis annullation]	35
2020/C 271/45	Sag T-295/19: Rettens dom af 25. juni 2020 — Klymenko mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelands myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)	36
2020/C 271/46	Sag T-550/19: Rettens dom af 25. juni 2020 — Nitto Pharmaceutical Industries mod EUIPO — Chiesi Farmaceutici (NOSTER) (EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket NOSTER – det ældre EU-ordmærke FOSTER – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	36
2020/C 271/47	Sag T-651/19: Rettens dom af 25. juni 2020 — Brands Up mod EUIPO (Credit24) (EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket Credit24 – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001)	37
2020/C 271/48	Sag T-383/19: Rettens kendelse af 16. juni 2020 — Walker m.fl. mod Parlamentet og Rådet (Annulationsøgsmål – område med frihed, sikkerhed, retfærdighed – Det Forenede Kongeriges udtræden – forordning (EU) 2019/592 om ændring af forordning (EU) 2018/1806 – visumfritagelse for kortvarige ophold på grundlag af gensidighed – angivelig fortabelse af unionsborgerskabet – ikke individuelt berørt – afvisning)	38
2020/C 271/49	Sag T-558/19: Rettens kendelse af 16. juni 2020 — Luz Saúde mod EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH – det ældre nationale figurmærke clínica LALUZ – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	38
2020/C 271/50	Sag T-848/19: Sag anlagt den 4. juni 2020 — HS mod Kommissionen	39
2020/C 271/51	Sag T-347/20: Sag anlagt den 29. maj 2020 — Sogia Ellas mod Kommissionen	40
2020/C 271/52	Sag T-350/20: Sag anlagt den 9. juni 2020 — Wagenknecht mod Kommissionen	41

2020/C 271/53	Sag T-357/20: Sag anlagt den 7. juni 2020 — Kozhuvchanka uvoz-izvoz Kavadarci mod EUIPO (NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER)	42
2020/C 271/54	Sag T-373/20: Sag anlagt den 15. juni 2020 — Framery mod EUIPO — Smartblock (Transportabel bygning)	43
2020/C 271/55	Sag T-380/20: Sag anlagt den 17. juni 2020 — Tubes Radiatori mod EUIPO — Antrax It (Radiatorer (opvarmning))	44
2020/C 271/56	Sag T-382/20: Sag anlagt den 17. juni 2020 — Lee mod EUIPO (Bordknive, gafler og skeer)	44
2020/C 271/57	Sag T-386/20: Sag anlagt den 16. juni 2020 — Micron Technology mod EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED)	45
2020/C 271/58	Sag T-394/20: Sag anlagt den 29. juni 2020 — Hypo Vorarlberg Bank mod SRB	46
2020/C 271/59	Sag T-396/20: Sag anlagt den 26. juni 2020 — Riviera-Airport mod EUIPO — Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORTS)	46
2020/C 271/60	Sag T-398/20: Sag anlagt den 26. juni 2020 — Riviera-Airport mod EUIPO — Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORT)	47
2020/C 271/61	Sag T-399/20: Sag anlagt den 26. juni 2020 — Cole Haan mod EUIPO — Samsøe & Samsøe (Ø)	48
2020/C 271/62	Sag T-402/20: Sag anlagt den 30. juni 2020 — Zippo Manufacturing m.fl. mod Kommissionen	49
2020/C 271/63	Sag T-405/20: Sag anlagt den 2. juli 2020 — DZ Hyp mod SRB	50
2020/C 271/64	Sag T-406/20: Sag anlagt den 2. juli 2020 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB	52
2020/C 271/65	Sag T-407/20: Sag anlagt den 2. juli 2020 — DVB Bank mod SRB	52
2020/C 271/66	Sag T-410/20: Sag anlagt den 3. juli 2020 — DZ Bank mod SRB	53
2020/C 271/67	Sag T-411/20: Sag anlagt den 3. juli 2020 — Bayerische Landesbank mod SRB	53
2020/C 271/68	Sag T-412/20: Sag anlagt den 3. juli 2020 — Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mod SRB	54
2020/C 271/69	Sag T-413/20: Sag anlagt den 3. juli 2020 — Norddeutsche Landesbank — Girozentral mod SRB	54
2020/C 271/70	Sag T-527/19: Rettens kendelse af 17. juni 2020 — Sánchez Cano mod EUIPO — Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)	56

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 271/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 262 af 10.8.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 255 af 3.8.2020

EUT C 247 af 27.7.2020

EUT C 240 af 20.7.2020

EUT C 230 af 13.7.2020

EUT C 222 af 6.7.2020

EUT C 215 af 29.6.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Ungarn

(Sag C-78/18) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – antagelse til realitetsbehandling – artikel 63 TEUF – kapitalens frie bevægelighed – spørgsmålet, om der foreligger en restriktion – bevisbyrde – indirekte forskelsbehandling knyttet til kapitalens oprindelse – artikel 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ret til foreningsfrihed – national lovgivning, der pålægger foreninger, der modtager finansiel støtte fra andre medlemsstater eller tredjelande, sanktionsbelagte forpligtelser til registrering, anmeldelse og offentlighed – artikel 7 i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til respekt for privatliv – artikel 8, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder – ret til beskyttelse af personoplysninger – national lovgivning, der foreskriver videregivelse af oplysninger vedrørende personer, der yder finansiel støtte til foreninger, og støttens størrelse – berettigelse – tvungende alment hensyn – gennemsigtighed med hensyn til finansiering af foreninger – artikel 65 TEUF – den offentlige orden – offentlig sikkerhed – bekæmpelse af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet – artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder)

(2020/C 271/02)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (først ved V. Di Bucci, L. Havas, L. Malferrari og K. Talabér-Ritz, derefter ved V. Di Bucci, L. Havas og L. Malferrari, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz og H. Shev, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Ungarn har med vedtagelsen af bestemmelserne i a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (lov nr. LXXVI af 2017 om gennemsigtighed for organisationer, der modtager udenlandsk støtte), som pålægger visse kategorier af civilsamfundsorganisationer, der direkte eller indirekte modtager udenlandsk støtte, der overstiger en nærmere bestemt tærskel, forpligtelser til registrering, anmeldelse og offentliggørelse, og som fastsætter en mulighed for at anvende sanktioner over for organisationer, der ikke opfylder disse forpligtelser, indført diskriminerende og ubegrundede restriktioner for udenlandske donationer til civilsamfundsorganisationer og dermed tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 7, 8 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2) Ungarn betaler sagsomkostningerne.

3) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger

⁽¹⁾ EUT C 211 af 18.6.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Den Slovakiske Republik og Union zdravotná poisťovňa a.s.

(Forenede sager C-262/18 P og C-271/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – statsstøtte – artikel 107, stk. 1, TEUF – social sikringsordning – sygeforsikringselskaber – begreberne »virksomhed« og »økonomisk aktivitet« – socialt formål – solidaritetsprincippet – statskontrol – helhedsbedømmelse – mulighed for at efterstræbe overskud – subsidiær konkurrence med hensyn til kvaliteten og udbuddet af sygeforsikringsydelse)

(2020/C 271/03)

Processprog: engelsk

Parter

(Sag C-262/18)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved F. Tomat og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for appellanten: Republikken Finland (ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget)

De øvrige parter i appelsagen: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. (ved advokaten F. Roscam Abbing, A. Pliego Selie og O.W. Brouwer), Den Slovakiske Republik (ved M. Kianička, D. Kaiserová og B. Ricziová, som befuldmægtigede) og Union zdravotná poisťovňa a.s. (ved advokaten A.M. ter Haar, A. Kleinhout og J.K. de Pree)

(Sag C-271/18)

Appellant: Den Slovakiske Republik (ved M. Kianička, D. Kaiserová og B. Ricziová, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for appellanten: Republikken Finland (ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget)

De øvrige parter i appelsagen: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. (ved advokaten F. Roscam Abbing, A. Pliego Selie og O.W. Brouwer), Europa-Kommissionen (ved F. Tomat og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede) og Union zdravotná poisťovňa a.s. (ved advokaten A.M. ter Haar, A. Kleinhout og J.K. de Pree)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 5. februar 2018, Dôvera zdravotná poisťovňa mod Kommissionen (T-216/15, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:64), ophæves.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med nærværende appelsager og sagen ved Retten. Derudover betaler Dôvera zdravotná poisťovňa Den Slovakiske Republiks omkostninger i forbindelse med nærværende appelsager.
- 4) Den Slovakiske Republik bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen ved Retten.
- 5) Union zdravotná poisťovňa a.s. bærer sine egne omkostninger i forbindelse med nærværende appelsager og sagen ved Retten.

6) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger i forbindelse med nærværende appelsager.

(¹) EUT C 231 af 2.7.2018.
EUT C 259 af 23.7.2018.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 18. juni 2020 — KrakVet Marek Batko sp. K. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-276/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 33 – fastsættelse af stedet for afgiftspligtige transaktioner – levering af varer med transport – levering af varer, der forsendes eller transporteres af leverandøren eller for hans regning – forordning (EU) nr. 904/2010 – artikel 7, 13 og 28-30 – samarbejde mellem medlemsstaterne – udveksling af oplysninger)

(2020/C 271/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KrakVet Marek Batko sp. K.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 7, 13 og 28-30 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at skattemyndighederne i en medlemsstat ensidigt kan undergive transaktioner en anden afgiftsmæssig behandling for så vidt angår merværdiafgift end den, i medfør af hvilken disse transaktioner allerede er blevet pålagt afgift i en anden medlemsstat.
- 2) Artikel 33 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at såfremt varer, som sælges af en leverandør, der er etableret i en medlemsstat, til kunder med bopæl i en anden medlemsstat, befordres til kunderne af et selskab, som anbefales af leverandøren, men med hvilket det står kunderne frit for at kontrahere med henblik på denne befording, skal disse varer anses for at forsendes eller transporteres af leverandøren eller for hans regning, såfremt den nævnte leverandørs rolle er afgørende for så vidt angår initiativet til og organiseringen af de væsentlige faser i forsendelsen eller transporten af de nævnte varer, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve under hensyn til samtlige omstændigheder i tvisten i hovedsagen.
- 3) EU-retten og særlig direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at der ikke er anledning til at fastslå, at transaktioner, hvorved varer, der sælges af en leverandør, befordres til kunderne af et selskab, som denne leverandør anbefaler, udgør retsmisbrug, når den nævnte leverandør og dette selskab på den ene side er forbundne i den forstand, at det nævnte selskab uafhængigt af denne befording varetager visse af denne samme leverandørs logistiske behov, og disse kunder på den anden side ikke desto mindre frit kan anvende et andet selskab eller personligt afhente varerne, for så vidt som disse omstændigheder ikke kan påvirke konstateringen af, at leverandøren og det transportselskab, som denne anbefaler, er uafhængige selskaber, der for egen regning driver reel økonomisk virksomhed, og disse transaktioner derfor ikke kan kvalificeres som misbrug.

(¹) EUT C 311 af 3.9.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. juni 2020 — RB mod TÜV Rheinland LGA Products GmbH og Allianz IARD S.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-581/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – EU-ret – almindelige principper – artikel 18 TEUF – forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet – EU-rettens anvendelighed – defekte brystimplantater – ansvarsforsikring for fremstilling af medicinsk udstyr – forsikringsaftale, der fastsætter en geografisk begrænsning for dækningen)

(2020/C 271/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RB

Sagsøgte: TÜV Rheinland LGA Products GmbH og Allianz IARD S.A.

Konklusion

Artikel 18, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse på et vilkår i en aftale indgået mellem et forsikringselskab og en fabrikant af medicinsk udstyr, som begrænser den geografiske rækkevidde af forsikringsdækningen for det civilretlige ansvar for dette udstyr til skader, der opstår på en enkelt medlemsstats område, eftersom en sådan situation ikke på EU-rettens nuværende udviklingstrin er omfattet af EU-rettens anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 427 af 26.11.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juni 2020 — straffesag mod JI (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Słupsku — Polen)

(Sag C-634/18) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2004/757/RIA – mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor – artikel 2, stk. 1, litra c) – artikel 4, stk. 2, litra a) – begrebet »store mængder narkotika« – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ligebehandling – artikel 20 og 21 – det strafferetlige legalitetsprincip – artikel 49]

(2020/C 271/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Słupsku

Part i hovedsagen

Ji

Procesdeltager: Prokuratura Rejonowa w Słupsku

Konklusion

Artikel 4, stk. 2, litra a), i Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra c), deri, og artikel 20, 21 og 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for, at en medlemsstat kvalificerer både besiddelse af en stor

mængde narkotika eller psykotrope stoffer til personligt forbrug og med henblik på narkotikahandel som en strafbar handling, samtidig med, at den overlader fortolkningen af begrebet »stor mængde narkotika eller psykotrope stoffer« til de nationale retters skøn fra sag til sag, for så vidt som denne fortolkning er rimeligt forudsigelig

(¹) EUT C 65 af 18.2.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 18. juni 2020 — KH mod Sparkasse Südholstein (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Kiel — Tyskland)

(Sag C-639/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – fjernsalg af finansielle tjenesteydelser – direktiv 2002/65/EF – artikel 1 – anvendelsesområde – aftaler om finansielle tjenesteydelser, der omfatter en første aftale om tjenesteydelser efterfulgt af successive operationer – anvendelse af direktiv 2002/65 på alene den første aftale – artikel 2, litra a) – begrebet »aftale om finansielle tjenesteydelser« – tillæg til en låneaftale om ændring af den rentesats, som oprindeligt var fastsat)

(2020/C 271/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Kiel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KH

Sagsøgt: Sparkasse Südholstein

Konklusion

Artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF skal fortolkes således, at et tillæg til en låneaftale ikke er omfattet af begrebet »aftale om finansielle tjenesteydelser« som omhandlet i denne bestemmelse, når tillægget alene ændrer den oprindeligt fastsatte rentesats uden at forlænge varigheden af det nævnte lån eller størrelsen heraf, og de oprindelige lånevilkår foreskrev indgåelse af et sådant tillæg eller i mangel heraf anvendelse af en variabel rentesats.

(¹) EUT C 25 af 21.1.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 18. juni 2020 — Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe »Primart« Marek Łukasiewicz mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Bolton Cile España, SA

(Sag C-702/18 P) (¹)

(Appel – EU-varemærker – forordning (EF) nr. 207/2009 – ansøgning om EU-figurmærket PRIMART Marek Łukasiewicz – ældre nationale varemærke PRIMA – artikel 8, stk. 1, litra b) – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 76, stk. 1 – omfanget af den kontrol, der udøves af Den Europæiske Unions Ret)

(2020/C 271/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe »Primart« Marek Łukasiewicz, Wołomin (ved radca prawny J. Skořuda)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og Bolton Cile España, SA, (ved advocati F. Celluprica, F. Fischetti og F. De Bono)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 12. september 2018, Primart mod EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) (T-584/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:530), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.3.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. juni 2020 — Designated Activity Company mod Országos Rendőr-főkapitányság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-754/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – unionsborgerskab – direktiv 2004/38/EF – artikel 5, 10 og 20 – ret til indrejse i en medlemsstat for en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger – bevis for en sådan ret – besiddelse af et opholdskort for familiemedlem til en unionsborger – besiddelse af et tidsubegrænset opholdskort)

(2020/C 271/09)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Designated Activity Company

Sagsøgt: Országos Rendőr-főkapitányság

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at besiddelse af et tidsubegrænset opholdskort som omhandlet i dette direktivs artikel 20 fritager en person, der ikke er statsborger i en medlemsstat, men som er familiemedlem til en unionsborger og er indehaver af et sådant kort, for kravet om visum for at indrejse på medlemsstaternes område.
- 2) Artikel 5, stk. 2, i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at besiddelse af et tidsubegrænset opholdskort som omhandlet i dette direktivs artikel 20 fritager et familiemedlem til en unionsborger, der er indehaver heraf, for kravet om visum, når dette kort er udstedt af en medlemsstat, som ikke er en del af Schengenområdet.
- 3) Artikel 20 i direktiv 2004/38 skal fortolkes således, at besiddelsen af det i denne artikel omhandlede opholdskort udgør et tilstrækkeligt bevis for, at indehaveren af dette kort er familiemedlem til en unionsborger, således at den pågældende, uden at det er nødvendigt med yderligere kontrol eller dokumentation, har ret til indrejse på en medlemsstats område, idet vedkommende er fritaget for kravet om visum i henhold til nævnte direktivs artikel 5, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 131 af 8.4.2019.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juni 2020 — ratiopharm GmbH mod Novartis Consumer Health GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-786/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af folkesundheden – det indre marked – humanmedicinske lægemidler – direktiv 2001/83/EF – reklame – artikel 96 – uddeling af gratis lægemiddelprøver forbeholdt personer, som er beføjet til at ordinere lægemidler – apotekeres udelukkelse fra uddeling – gælder ikke for uddeling af gratis prøver af lægemidler, der ikke er receptpligtige – virkninger for medlemsstaterne)

(2020/C 271/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ratiopharm GmbH

Sagsøgt: Novartis Consumer Health GmbH

Konklusion

Artikel 96, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke tillader lægemiddelvirksomheder gratis at uddele prøver af receptpligtige lægemidler til apotekere. Den nævnte bestemmelse er derimod ikke til hinder for gratis uddeling af prøver af ikke-receptpligtige lægemidler til apotekere.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 25.3.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod RQ

(Sag C-831/18 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesag – tjenestemænd – generaldirektøren for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) – retlig immunitet – afgørelse om ophævelse – bebyrdende retsakt – ret til forsvar)

(2020/C 271/11)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: RQ (ved avocat É. Boigelot)

Konklusion

1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 24. oktober 2018, RQ mod Kommissionen (T-29/17, EU:T:2018:717), ophæves.

- 2) Det femte anbringendes første led i søgsmålet for Retten forkastes.
- 3) Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende det første til det fjerde anbringende og det femte anbringendes andet og tredje led.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

(¹) EUT C 65 af 18.2.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juni 2020 — SI, Brompton Bicycle mod Chedech/Get2Get (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de l'entreprise de Liège — Belgien)

(Sag C-833/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – intellektuel og industriel ejendomsret – ophavsret og beslægtede rettigheder – direktiv 2001/29/EF – artikel 2-5 – anvendelsesområde – brugsgenstand – begrebet »værk« – ophavsretlig beskyttelse af værker – betingelser – et produkts form, som er nødvendig for at opnå et teknisk resultat – foldecykel)

(2020/C 271/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de l'entreprise de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SI, Brompton Bicycle

Sagsøgt: Chedech/Get2Get

Konklusion

Artikel 2-5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2011 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at den ophavsretlige beskyttelse, som de fastsætter, finder anvendelse på et produkt, hvis form i det mindste delvist er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, når dette produkt udgør et originalt værk, der er resultatet af en intellektuel frembringelse, idet dets ophavsmand gennem denne form på original måde udtrykker sin kreative evne ved at foretage frie og kreative valg, således at den nævnte form afspejler dennes personlighed, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve under hensyntagen til alle de relevante elementer i tvisten i hovedsagen.

(¹) EUT C 82 af 4.3.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. juni 2020 — État belge mod Pantochim SA, under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Belgien)

(Sag C-19/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer – direktiv 76/308/EØF – artikel 6, stk. 2, og artikel 10 – direktiv 2008/55/EF – artikel 6, stk. 2, og artikel 10 – den bistandssøgende medlemsstats skattefordring inddrives af den bistandssøgte medlemsstat – denne fordrings status – begrebet »fortrinsstilling« – modregning af den nævnte fordring i en skattegæld til den bistandssøgte medlemsstat)

(2020/C 271/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge

Sagsøgt: Pantochim SA, under likvidation

Konklusion

- 1) Artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med de foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told og artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger skal fortolkes således, at den bistandssøgende stats fordring ikke ligestilles med en fordring tilhørende den bistandssøgte medlemsstat og ikke får status af en sidstnævnte medlemsstat tilhørende fordring.
- 2) Artikel 10 i direktiv 76/308 og artikel 10 i direktiv 2008/55 skal fortolkes således, at
  - udtrykket »fortrinsstilling«, der er omhandlet i disse bestemmelser, henviser til en mekanisme, som medfører, at en fordring i tilfælde af konkurrerende fordringer har fortrinsstilling
  - den mulighed, som den bistandssøgte medlemsstat har til at foretage modregning i tilfælde af konkurrerende fordringer, skal betragtes som en fortrinsstilling i disse bestemmelser forstand, når anvendelsen af denne mulighed betyder, at denne medlemsstat indrømmes en fortrinsret eller ret til betaling forud for andre, som andre kreditorer ikke har, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 103 af 18.3.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-43/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 2, stk. 1, litra c) – anvendelsesområde – afgiftspligtige transaktioner – levering af tjenesteydelser, som foretages mod vederlag – godtgørelse, der betales i tilfælde af kundernes manglende overholdelse af en aftalemæssig minimumsbindingsperiode – kvalificering)

(2020/C 271/14)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone Portugal — Comunicações Pessoais, SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at beløb, som en erhvervsdrivende opkræver i tilfælde af førtidig ophævelse — af grunde, der kan tilregnes kunden — af en aftale om levering af tjenesteydelser, der fastsætter en bindingsperiode som modværdi for, at kunden gives fordelagtige forretningsvilkår, skal anses for at udgøre betaling for en levering af ydelser, som foretages mod vederlag i den betydning, hvori dette udtryk er anvendt i denne bestemmelse.

(¹) EUT C 139 af 15.4.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. juni 2020 — LE mod Transportes Aéreos Portugueses SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Juízo Local Cível de Lisboa — Juiz 18 — Portugal)

(Sag C-74/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – lufttransport – forordning (EF) nr. 261/2004 – artikel 5, stk. 3 – artikel 7, stk. 1 – kompensation til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser – fritagelse – begrebet »usædvanlige omstændigheder« – »uregelmæssige passagerer« (Unruly passengers) – muligheden for at påberåbe sig en usædvanlig omstændighed for en flyvning, som ikke påvirkes heraf – begrebet »restriktive foranstaltninger«)

(2020/C 271/15)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Juízo Local Cível de Lisboa — Juiz 18

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LE

Sagsøgt: Transportes Aéreos Portugueses SA

Konklusion

- 1) Artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, sammenholdt med 14. betragtning hertil, skal fortolkes således, at en passagers forstyrrende adfærd, som begrundede, at luftfartøjschefen omdirigerede den berørte flyvning til en anden lufthavn end bestemmelseslufthavnen for at sætte denne passager fra borde og losse vedkommendes bagage, henhører under begrebet »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i denne bestemmelse, medmindre det transporterende luftfartsselskab har bidraget til, at denne adfærd indtraf, eller hvis denne transportør undlod at træffe passende foranstaltninger på grundlag af tegn, der indikerede en sådan adfærd, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, sammenholdt med 14. betragtning hertil, skal fortolkes således, at et transporterende luftfartsselskab for at blive fritaget for sin forpligtelse til at betale kompensation til passagerer i tilfælde af en væsentlig forsinkelse eller aflysning af en flyafgang kan påberåbe sig en »usædvanlig omstændighed«, der påvirkede en forudgående flyafgang, som dette selskab selv gennemførte med samme luftfartøj, forudsat at der er en direkte årsagsforbindelse mellem denne omstændigheds indtræden og forsinkelsen eller aflysningen af den efterfølgende flyafgang, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, bl.a. under hensyn til den måde, hvorpå det pågældende transporterende luftfartsselskab anvendte det omhandlede luftfartøj.

- 3) Artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004, sammenholdt med 14. betragtning hertil, skal fortolkes således, at den omstændighed, at et luftfartsselskab, fordi det luftfartøj, der skal transportere en passager, er blevet påvirket af en usædvanlig omstændighed, omlægger en passagers rejse med en flyafgang, der gennemføres af dette selskab, hvorved passageren ankommer dagen efter den oprindeligt fastsatte dato, ikke udgør en »rimelig foranstaltning«, der fritager denne transportør for den forpligtelse til at betale kompensation, der er fastsat i denne forordnings artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 1, medmindre der ikke var andre muligheder for at foretage en direkte eller indirekte omlægning af rejsen med en flyafgang, som gennemføres af luftfartsselskabet selv eller af et hvilket som helst andet luftfartsselskab, og som ankommer mindre forsinket end med det berørte luftfartsselskabs næste flyafgang, eller medmindre gennemførelsen af en sådan omlægning af rejsen ville være urimeligt belastende for virksomheden på det pågældende tidspunkt, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 29.4.2019.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. juni 2020 — Foreningen »Alianța pentru combaterea abuzurilor« mod TM, UN og Direcția pentru Monitorizarea și Protecția Animalelor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Judecătoria Zărnești — Rumænien)

(Sag C-88/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – direktiv 92/43/EØF – artikel 12, stk. 1 – streng beskyttelsesordning for dyrearter – bilag IV – Canis lupus (ulv) – artikel 16, stk. 1 – naturligt udbredelsesområde – indfangning og transport af en enhed af et vildt dyr af arten Canis lupus – offentlig sikkerhed)

(2020/C 271/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Zărnești

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Foreningen »Alianța pentru combaterea abuzurilor«

Sagsøgte: TM, UN og Direcția pentru Monitorizarea și Protecția Animalelor

Konklusion

Artikel 12, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret ved direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, skal fortolkes således, at indfangning og transport af en enhed af en dyreart, der er beskyttet i henhold til bilag IV til dette direktiv, såsom en ulv, i udkanten af et befolket område eller inden for et sådant område er omfattet af det i denne bestemmelse omhandlede forbud.

Dette direktivs artikel 16, stk. 1, skal fortolkes således, at alle former for forsætlig indfangning af enheder af denne dyreart under de ovennævnte omstændigheder er forbudt, hvis den nationale kompetente myndighed ikke har indrømmet en fravigelse på grundlag af denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 172 af 20.5.2019.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. juni 2020 — China Construction Bank Corp. mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Groupement des cartes bancaires

(Sag C-115/19 P) ⁽¹⁾

[Appel – EU-varemærker – forordning (EF) nr. 207/2009 – indsigelse – artikel 8, stk. 1, litra b) – risiko for forveksling – vurdering af ligheden mellem de omtvistede tegn – vurdering af det ældre varemærkes fornødne særpræg]

(2020/C 271/17)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: China Construction Bank Corp. (ved solicitors A. Carboni og J. Gibbs)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og D. Botis, som befuldmægtigede) og Groupement des cartes bancaires (ved avocate C. Herissay-Ducamp)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 6. december 2018, China Construction Bank mod EUIPO — Groupement des cartes bancaires (CCB) (T-665/17, EU:T:2018:879), ophæves.
- 2) Afgørelsen truffet den 14. juni 2017 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2265/2016-1) annulleres.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af China Construction Bank Corp. i forbindelse med nærværende appelsag, og halvdelen af de omkostninger, som selskabet afholdt i forbindelse med sagen i første instans.
- 4) Groupement des cartes bancaires bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de omkostninger, der er afholdt af China Construction Bank Corp. i forbindelse med sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 24.6.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. juni 2020 — Dovgan GmbH mod Monolith Frost GmbH og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-142/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – EU-varemærke – ugyldighedssag – ugyldighedsbegæring vedrørende ordmærket PLOMBIR – afslag på ugyldighedsbegæringen – begrundelsespligt – forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder og af beviserne)

(2020/C 271/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Dovgan GmbH (ved Rechtsanwalt C. Rohnke)

De andre parter i appelsagen: Monolith Frost GmbH (ved Rechtsanwälte E. Liebich og S. Labesius) og Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Dovgan GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Monolith Frost GmbH.
- 3) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 263 af 5.8.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. juni 2020 — SCT d.d. under konkurs mod Republikken Slovenien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Slovenien)

(Sag C-146/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – fiskale bestemmelser – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 90 og 273 – beskatningsgrundlag – nedsættelse – nægtelse – manglende betaling – afgiftspligtig, der ikke har anmeldt sin fordring under den konkursbehandling, der er indledt over for debitor – princippet om afgiftsneutralitet og proportionalitetsprincippet – direkte virkning)

(2020/C 271/19)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøgt: SCT d.d. under konkurs

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Konklusion

- 1) Artikel 90, stk. 1, og artikel 273 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, i medfør af hvilken en afgiftspligtig person kan nægtes retten til nedsættelse af den merværdiafgift, der er betalt vedrørende en ikke-inddrevet fordring, hvis denne har undladt at anmelde denne fordring under den konkursbehandling, der er indledt over for dennes debitor, selv om denne afgiftspligtige person godtgør, at den pågældende, selv om fordringen var anmeldt, ikke var blevet dækket.
- 2) Artikel 90, stk. 1, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at den nationale ret i medfør af sin forpligtelse til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen af denne bestemmelse skal fortolke den nationale ret i overensstemmelse med sidstnævnte bestemmelse eller, hvis en sådan overensstemmende fortolkning ikke er mulig, undlade at anvende enhver national bestemmelse, i det omfang anvendelsen heraf under omstændighederne i den foreliggende sag fører til et resultat, som er i strid med den nævnte bestemmelse.

(¹) EUT C 148 af 29.4.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. juni 2020 — »KOB« SIA mod Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā rajona tiesa — Letland)

(Sag C-206/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 49 TEUF og 63 TEUF – etableringsfrihed og frie kapitalbevægelser – direktiv 2006/123/EF – erhvervelse af landbrugsarealer i Letland med henblik på drift heraf – forudgående tilladelsesordning for juridiske personer – særlige betingelser, der udelukkende gælder for juridiske personer, der er kontrolleret eller repræsenteret af statsborgere fra en anden medlemsstat – krav om bopæl og kendskab til det officielle sprog i Republikken Letland – direkte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet)

(2020/C 271/20)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »KOB« SIA

Sagsøgt: Madonas novada pašvaldības Administratīvo aktu strīdu komisija

Konklusion

Artikel 9, 10 og 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter retten til for en juridisk person, hvis parthaver eller parthavere, som i forening repræsenterer mere end halvdelen af selskabets stemmeberettigede kapital, og samtlige de personer, der har ret til at repræsentere dette selskab, er statsborgere i andre EU-medlemsstater, at erhverve ejendomsretten til landbrugsarealer beliggende på denne medlemsstats område er betinget af, at disse parthavere og repræsentanter fremlægger dels et bevis for registrering som bosiddende i nævnte medlemsstat, dels dokumentation for, at deres sprogfærdigheder i det officielle sprog i denne samme medlemsstat i det mindste gør dem i stand til at føre en samtale om dagligdags- og arbejdsrelaterede emner.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 6.5.2019.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 11. juni 2020 — Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Autorità nazionale anticorruzione (ANAC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Sag C-219/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter – direktiv 2014/24/EU – udbudsprocedure vedrørende en offentlig tjenesteydelseskontrakt – arkitekt- og ingeniørtjenesteydelser – artikel 19, stk. 1, og artikel 80, stk. 2 – national lovgivning, hvorefter adgang til at deltage alene omfatter økonomiske aktører, der antager bestemte retlige former)

(2020/C 271/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Parsec Fondazione Parco delle Scienze e della Cultura

Sagsøgte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Autorità nazionale anticorruzione (ANAC)

Konklusion

Artikel 19, stk. 1, og artikel 80, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, sammenholdt med 14. betragtning til dette direktiv, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der udelukker, at organisationer, som ikke arbejder med gevinst for øje, har mulighed for at deltage i en procedure for indgåelse af en offentlig kontrakt om ingeniør- og arkitekttjenesteydelser, selv om disse enheder i henhold til national ret har ret til at udbyde de tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende kontrakt.

(¹) EUT C 206 af 17.6.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — CHEP Equipment Pooling NV / Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien)

(Sag C-242/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – merværdiafgift (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 17, stk. 2, litra g) – overførsel af løsøregenstande inden for Den Europæiske Union med henblik på levering af ydelser – artikel 170 og 171 – ret til tilbagebetaling af moms for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten – direktiv 2008/9/EF – begrebet »en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten« – afgiftspligtig person, der ikke er momsregistreret i tilbagebetalingsmedlemsstaten)

(2020/C 271/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CHEP Equipment Pooling NV

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Serviciul Soluționare Contestații og Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Konklusion

1) Artikel 17, stk. 2, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig persons overførsel af varer fra en medlemsstat til tilbagebetalingsmedlemsstaten med henblik på denne afgiftspligtige persons levering af ydelser bestående i udlejning af disse varer i sidstnævnte medlemsstat ikke skal sidestilles med en levering inden for Fællesskabet, når anvendelsen af nævnte varer til brug for en sådan levering er midlertidig, og de er blevet forsendt eller transporteret fra den medlemsstat, hvor nævnte afgiftspligtige person er etableret.

- 2) Bestemmelserne i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af merværdiafgift i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat nægter en afgiftspligtig person, der er etableret på en anden medlemsstats område, ret til tilbagebetaling af merværdiafgift alene med den begrundelse, at denne afgiftspligtige person er eller burde have været merværdiafgiftsregistreret i tilbagebetalingsmedlemsstaten.

(¹) EUT C 206 af 17.6.2019.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 18. juni 2020 — Sag anlagt af Porin kaupunki (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-328/19) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2004/18/EF – artikel 1, stk. 2, litra a) – offentlige kontrakter på området for transportydelser – samarbejdsaftale mellem kommuner vedrørende organisation og levering af social- og sundhedsydelser baseret på modellen med den såkaldte »ansvarlige kommune« som omhandlet i finsk ret – overdragelse af ansvaret for organisation af tjenesteydelser til en kommune i det omhandlede samarbejdsområde – »in house«-kontrakt – indgåelse af en kontrakt om transportydelser uden udbud med et selskab, der ejes 100 % af den ansvarlige kommune]

(2020/C 271/23)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Porin kaupunki

Procesdeltagere: Porin Linjat Oy og Lyttylän Liikenne Oy

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at en aftale, i henhold til hvilken de kommuner, der er part i denne aftale, overdrager en af de nævnte kommuner ansvaret for organisation af tjenesteydelser for disse kommuner, er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde med den begrundelse, at aftalen udgør en overdragelse af kompetence som omhandlet i artikel 4, stk. 2, TEU som fortolket i dom af 21. december 2016, Remondis (C-51/15, EU:C:2016:985).
- 2) Artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/18 skal fortolkes således, at en samarbejdsaftale, i henhold til hvilken de kommuner, der er parter i denne aftale, overdrager en af de nævnte kommuner ansvaret for organisation af tjenesteydelser for disse kommuner, giver grundlag for at anse denne kommune for en ordregivende myndighed ved kontrakter, der indgås efter denne overdragelse, med beføjelse til uden en forudgående udbudsprocedure at tildele tjenesteydelseskontrakter til en in house-enhed, der ikke kun dækker den nævnte kommunes egne behov, men også behovene for de øvrige kommuner, der er parter i nævnte aftale, når de nævnte kommuner uden denne overdragelse af kompetence selv skulle have dækket deres egne behov for tjenesteydelser.

(¹) EUT C 220 af 1.7.2019.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. juni 2020 — Valsts ieņēmumu dienests mod SIA »Hydro Energo« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (Senāts) — Letland)

(Sag C-340/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – den fælles toltarif – kombineret nomenklatur – tarifering – toldposition 7407 – stænger og profiler, af kobber – varmvalsede rektangulære ingots af kobber eller af kobberlegering)

(2020/C 271/24)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Valsts ieņēmumu dienests

Sagsøgt: SIA »Hydro Energo«

Konklusion

Pos. 7407 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toltarif, i den affattelse, der følger af Kommissionens forordning (EU) nr. 1006/2011 af 27. september 2011, skal fortolkes således, at rektangulære ingots af kobber eller af kobberlegering, hvis tykkelse overstiger en tiendedel af bredden, og som er varmvalsede, men som frembyder uregelmæssige porer, fordybninger og sprækker i deres tværsnit, kan henhøre under denne position.

⁽¹⁾ EUT C 220 af 1.7.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. juni 2020 — i sagen anlagt af Prezident Slovenskej republiky (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ústavný súd Slovenskej republiky — Slovakiet)

(Sag C-378/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – det indre marked for elektricitet – direktiv 2009/72/EF – artikel 35, stk. 4 og 5 – reguleringsmyndighedernes uafhængighed – national lovgivning, hvorved beføjelsen til at udnævne formanden for den nationale reguleringsmyndighed overføres fra statsoverhovedet til regeringen – de nationale ministres deltagelse i procedurerne for tarifregulering)

(2020/C 271/25)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Ústavný súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Prezident Slovenskej republiky

Procesdeltagere: Národná rada Slovenskej republiky og Vláda Slovenskej republiky

Konklusion

- 1) Artikel 35, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter regeringen i denne stat har kompetence til at udnævne og afskedige formanden for den nationale reguleringsmyndighed, forudsat at alle de krav, der er fastsat i denne bestemmelse, overholdes, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 35, stk. 4 og 5, i direktiv 2009/72 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning, som med henblik på at sikre beskyttelsen af offentlighedens interesse foreskriver, at repræsentanter for denne medlemsstats ministerier deltager i visse procedurer for den nationale reguleringsmyndighed vedrørende tarifregulering, forudsat at denne myndigheds beslutningsmæssige uafhængighed overholdes, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 238 af 15.7.2019.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — WT mod Subdelegación del Gobierno en Guadalajara (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)

(Sag C-448/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding – direktiv 2003/109/EF – artikel 12 – vedtagelse af en afgørelse om udvisning af en fastboende udlænding – forhold, der skal tages i betragtning – national retspraksis – manglende hensyntagen til disse forhold – forenelighed – direktiv 2001/40/EF – gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere – relevans)

(2020/C 271/26)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WT

Sagsøgt: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Konklusion

Artikel 12 i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der, således som fortolket i national retspraksis med henvisning til Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandstatsborgere, fastsætter, at enhver tredjelandstatsborger, der har status som fastboende udlænding, og som har begået en strafbar handling, der kan medføre en frihedsstraf på mindst et år, udvises, uden at det er nødvendigt at undersøge, om denne tredjelandstatsborger udgør en reel og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod den offentlige orden eller sikkerhed, eller at tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på denne medlemsstats område, vedkommendes alder, konsekvenserne for den pågældende og dennes familiemedlemmer samt den pågældendes tilknytning til bopælsmedlemsstaten eller manglende tilknytning til dennes oprindelsesland.

(¹) EUT C 328 af 30.9.2019.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 11. juni 2020 — Vert Marine SAS mod Premier minister og
Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État t —
Frankrig)**

(Sag C-472/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – procedure for tildeling af koncessionskontrakter – direktiv 2014/23/EU – artikel 38, stk. 9 – ordning for afhjælpende foranstaltninger, der har til formål at dokumentere, at den økonomiske aktør, som er omfattet af en udelukkelsesgrund, er pålidelig – national lovgivning, der forbyder de økonomiske aktører, som er omfattet af en udelukkelsesgrund, at deltage i en procedure for tildeling af koncessionskontrakter i en periode på fem år – udelukkelse af enhver mulighed for sådanne aktører for at forelægge dokumentation for de truffe afhjælpende foranstaltninger)

(2020/C 271/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vert Marine SAS

Sagsøgte: Premier minister og Ministre de l'Économie et des Finances

Konklusion

- 1) Artikel 38, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, der ikke giver en økonomisk aktør, som ved endelig dom er blevet dømt for en af de overtrædelser, der er omhandlet i direktivets artikel 38, stk. 4, og af denne grund undergives et forbud mod at deltage i procedurerne for tildeling af koncessionskontrakter, mulighed for at forelægge dokumentation for, at den pågældende har truffet afhjælpende foranstaltninger, der viser vedkommendes pålidelighed.
- 2) Artikel 38, stk. 9 og 10, i direktiv 2014/23 skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at undersøgelsen af, om de afhjælpende foranstaltninger, der træffes af en økonomisk aktør, er passende, overdrages til de retslige myndigheder, på betingelse af, at den nationale ordning, der indføres med henblik herpå, overholder alle de krav, der er fastsat i direktivets artikel 38, stk. 9, og at proceduren er forenelig med de frister, der er fastsat for procedurerne for tildeling af koncessionskontrakter. Endvidere skal artikel 38, stk. 9, i direktiv 2014/23 fortolkes således, at bestemmelsen ikke er til hinder for en national lovgivning, der giver de retslige myndigheder mulighed for at ophæve en persons forbud mod at deltage i procedurerne for tildeling af koncessionskontrakter, der er indført, efter at personen har modtaget en straffedom, slette et sådant forbud eller undlade at opføre dommen i strafferegistret, på betingelse af, at sådanne retslige procedurer rent faktisk opfylder de fastsatte betingelser og det formål, der forfølges med ordningen, og særligt gør det muligt, når en økonomisk aktør ønsker at deltage i en procedure for tildeling af koncessionskontrakter, i rette tid at ophæve det forbud, aktøren er omfattet af, på baggrund alene af den passende karakter af de afhjælpende foranstaltninger, som aktøren har påberåbt sig, og som er blevet vurderet af den kompetente retslige myndighed i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i bestemmelsen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 280 af 19.8.2019.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Klagenfurt (Østrig) den 19. februar 2020 — GSMB Invest GmbH & Co. KG mod Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.

(Sag C-128/20)

(2020/C 271/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Klagenfurt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GSMB Invest GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Auto Krainer Gesellschaft m.b.H.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervs køretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer ⁽¹⁾ fortolkes således, at en anordning i en bil, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, er ulovlig, såfremt ventilen i udstødningsgassens retursystem (herefter »EGR-ventil«), dvs. en komponent, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er konstrueret således, at den andel af udstødningsgassen, som føres tilbage, reguleres på en sådan måde, at den kun mellem 15 og 33 grader Celsius og kun under 1 000 m højde sikrer et lavt emissionsniveau og uden for dette temperaturvindue i løbet af 10 grader Celsius og over 1 000 m højde i løbet af 250 m højde lineært reduceres til 0, hvorved der sker en forøgelse af NO_x-emissionen over grænseværdierne i forordning nr. 715/2007?
- 2) Skal udtrykket i artikel 5, stk. 2, »for at beskytte motoren mod beskadigelse eller havari«, i [forordning nr. 715/2007] fortolkes således, at en udstødningsstrategi, som fortrinsvis har til formål at skåne anordninger, såsom EGR-ventil, EGR-køler og dieselpartikelfilter, ikke opfylder undtagelsesbestemmelserne?
- 3) Skal artikel 5, stk. 1, i [forordning nr. 715/2007] fortolkes således, at en udstødningsstrategi, der kun sikrer, at de emissionsbegrænsende anordninger er fuldt funktionsdygtige inden for et temperaturområde mellem 15 og 33 grader Celsius og under 1 000 m højde (såkaldt »termovindue«) og derfor i Europa, navnlig i Østrig, i løbet af et år i hovedparten af tiden ikke er fuldt funktionsdygtig, ikke opfylder kravet i artikel 5, stk. 1 — køretøjets funktion ved normal brug — og udgør en ulovlig manipulationsanordning?

⁽¹⁾ EUT 2007, L 171, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Eisenstadt (Østrig) den 11. marts 2020 — IR mod Volkswagen AG

(Sag C-134/20)

(2020/C 271/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Eisenstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IR

Sagsøgt: Volkswagen AG

Præjudicielle spørgsmål

- a) Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007⁽¹⁾ af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en anordning i en bil, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, er ulovlig, såfremt ventilen i udstødningsskassens retursystem (herefter »EGR-ventil«), dvs. en komponent, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er konstrueret således, at den andel af udstødningsskassen, som føres tilbage, reguleres på en sådan måde, at den kun mellem 15 og 33 grader Celsius og kun under 1 000 m højde sikrer et lavt emissionsniveau, og uden for dette temperaturvindue i løbet af 10 grader Celsius og over 1 000 m højde i løbet af 250 m højde lineært reduceres til 0, hvorved der sker en forøgelse af NO_x-emissionen over grænseværdierne i forordning nr. 715/2007?
- b) Har det betydning for bedømmelsen af spørgsmål a), om den i spørgsmål a) nævnte anordning i køretøjet er nødvendig for at beskytte motoren mod beskadigelse?
- c) Har det endvidere betydning for bedømmelsen af spørgsmål b), om den del af motoren, der skal beskyttes mod beskadigelse, er EGR-ventilen?
- d) Har det betydning for bedømmelsen af spørgsmål a), om den i spørgsmål a) nævnte anordning i køretøjet blev monteret allerede ved fremstillingen af bilen, eller om den i spørgsmål a) beskrevne regulering af EGR-ventilen skal monteres i bilen som afhjælpning som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF⁽²⁾ af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed?

⁽¹⁾ EUT 2007, L 171, s. 1.

⁽²⁾ EFT 1999, L 171, s. 12.

Appel iværksat den 22. april 2020 af WD til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 12. februar 2020 i sag T-320/18, WD mod EFSA

(Sag C-167/20 P)

(2020/C 271/30)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: WD (ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af Rettens dom af 12. februar 2020 i sag T-320/18.
- Følgelig gives appellanten medhold i påstandene for første instans og herefter:
- Annullation af afgørelsen af 14. juli 2017 truffet af EFSA's administrerende direktør i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, hvoraf det fremgår, at appellanten ikke er opført blandt de ansatte, som blev forfremmet i forbindelse med omklassificeringen i 2017.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 9. februar 2018 om afslag på klagen af 10. oktober 2017 over afgørelsen af 14. juli 2017.
- Annullation af afgørelsen af 9. august 2017, meddelt den 10. august 2017, truffet af EFSA's administrerende direktør i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, om ikke at forlænge appellants ansættelseskontrakt.

- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 12. marts 2018 om afslag på klagen af 10. november 2017 over afgørelsen af 9. august 2017.
- Appellanten tildeles erstatning for de lidte tab.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Hvad angår EFSA's afgørelse af 14. juli 2017 om ikke at omklassificere appellanten til lønklasse AST 6 i forbindelse med omklassificeringen i 2017 vedrører det første anbringende tilsidesættelse af de gældende processuelle regler og nærmere bestemt af reglerne om anbringenders antagelse til realitetsbehandling, tilsidesættelse af begrundelsespligten og forkert gengivelse af sagsakterne. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af den gældende retlige ramme (ansættelsesvilkårenes artikel 54, afgørelsen af 22. april 2008 og vejledningen af 30. juni 2010), tilsidesættelse af reglerne om bevisoptagelse og tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Hvad angår EFSA's afgørelse af 9. august 2017 om ikke at forlænge appellans kontrakt vedrører det første anbringende tilsidesættelse af afgørelsen af 8. december 2012. Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af omsorgspligten og af vejledningen af 7. marts 2017 samt forkert gengivelse af sagsakterne. Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af begreberne anlæggelse af et åbenbart urigtigt skøn og magtfordrejning, forkert gengivelse af sagsakterne og tilsidesættelse af reglerne om bevisoptagelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 30. april 2020 — JG, retligt repræsenteret af MI og LH, m.fl. mod OP, som likvidator for Azurair GmbH

(Sag C-188/20)

(2020/C 271/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Appellanter: JG, LH, MI og NJ, alle retligt repræsenteret af MI og LH

Appelindstævnt: OP, som likvidator for Azurair GmbH

Intervenient: alltours flugreisen gmbh

Præjudicielle spørgsmål

1. Har en passager en »bekræftet reservation« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ når passageren fra en rejsearrangør, med hvilken passageren har en kontrakt, har fået et »andet bevis« som omhandlet i artikel 2, litra g), i forordning nr. 261/2004, hvorved passageren gives løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgangs- og ankomststed, afgangs- og ankomsttidspunkt og flynummer, uden at rejsearrangøren har foretaget en pladsreservation til denne flyvning hos det pågældende luftfartsselskab og har fået den bekræftet af dette selskab?
2. Skal et luftfartsselskab i forhold til en passager allerede anses for at være et transporterende luftfartsselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004 af 11. februar 2004, når denne passager ganske vist har en kontrakt med en rejsearrangør, som har givet passageren løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgangs- og ankomststed, afgangs- og ankomsttidspunkt og flynummer, men rejsearrangøren ikke har reserveret et sæde til passageren og dermed ikke har stiftet et kontraktforhold til luftfartsselskabet for så vidt angår denne flyvning?

3. Kan det »planlagte ankomsttidspunkt« for en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra h), artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, andet punktum, og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004 af 11. februar 2004 med henblik på kompensation for aflysning eller lang forsinkelse ved ankomsten fremgå af et »andet bevis«, som en rejsearrangør har udstedt til en passager, eller skal der i så henseende tages udgangspunkt i billetten i henhold til artikel 2, litra f), i forordning nr. 261/2004?
4. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004, når det transporterende luftfartsselskab fremrykker en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse, med mindst to timer og ti minutter inden for samme dag?
5. Kan det transporterende luftfartsselskab i medfør af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 261/2004 nedsætte den i forordningens artikel 7, stk. 1, omhandlede kompensation, når tidsintervallet for fremrykningen af flyvningen ligger inden for de i stk. 2 anførte tidsintervaller?
6. Udgør meddelelsen før rejsens begyndelse om fremrykning af en flyvning et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 261/2004?
7. Pålægger artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004 af 11. februar 2004 det transporterende luftfartsselskab en forpligtelse til at give passageren nøjagtig information om, til hvilket firmanavn og hvilken adresse passageren kan rette hvilke krav om beløb på grundlag af afstand, og i givet fald hvilke dokumenter passageren skal vedlægge sit krav?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 6. maj
2020 — Eurowings GmbH mod Flightright GmbH**

(Sag C-196/20)

(2020/C 271/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurowings GmbH

Sagsøgt: Flightright GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har en passager en »bekræftet reservation« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 261/2004 (¹), når passageren fra en rejsearrangør, med hvilken passageren har en kontrakt, har fået et »andet bevis« som omhandlet i artikel 2, litra g), i forordning nr. 261/2004, hvorved passageren gives løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgang- og ankomststed, afgang- og ankomsttidspunkt og flynummer, uden at rejsearrangøren har foretaget en pladsreservation til denne flyvning hos det pågældende luftfartsselskab og har fået den bekræftet af dette selskab?
- 2) Skal et luftfartsselskab i forhold til en passager allerede anses for at være et transporterende luftfartsselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), i forordning nr. 261/2004, når denne passager ganske vist har en kontrakt med en rejsearrangør, som har givet passageren løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgang- og ankomststed, afgang- og ankomsttidspunkt og flynummer, men rejsearrangøren ikke har reserveret et sæde til passageren og dermed ikke har stiftet et kontraktforhold til luftfartsselskabet for så vidt angår denne flyvning?

- 3) Kan det »planlagte ankomsttidspunkt« for en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra h), artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, andet punktum, og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 261/2004 med henblik på kompensation for aflysning eller lang forsinkelse ved ankomsten fremgå af et »andet bevis«, som en rejsearrangør har udstedt til en passager, eller skal der i så henseende tages udgangspunkt i billetten i henhold til artikel 2, litra f), i forordning nr. 261/2004?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004 L 46, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hamburg (Tyskland) den 13. maj 2020 — Bayer Intellectual Property GmbH mod kohlpharma GmbH

(Sag C-204/20)

(2020/C 271/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bayer Intellectual Property GmbH

Sagsøgt: kohlpharma GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 47a i direktiv 2001/83/EF (¹) fortolkes således, at det kan lægges til grund, at der for så vidt angår parallelimporterede produkter ved fjernelse og ny anbringelse af sikkerhedsforanstaltningerne i henhold til artikel 54, litra o, i direktiv 2001/83/EF er tale om sikkerhedsforanstaltninger, der svarer til de oprindelige, når parallelimportøren enten foretager en »relabeling« (anbringelse af selvklæbende etiketter på den oprindelige sekundære emballage) eller »reboxing« (fremstilling af en ny sekundær lægemiddelemballage), såfremt begge foranstaltninger i øvrigt opfylder alle kravene i henhold til direktiv 2011/62/EU (²) (herefter også »direktivet om beskyttelse mod forfalskede lægemidler«) og den delegerede forordning (EU) 2016/161 (³) (herefter også »den delegerede forordning«) og er lige så effektive for så vidt angår kontrol med lægemidlets ægthed samt identifikation og tilvejebringelse af dokumentation for, at lægemidlets pakning er ubrudt?
- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares bekræftende: Kan indehaveren af et varemærke henset til de nye regler om beskyttelse mod forfalskede lægemidler modsætte sig, at parallelimportøren ompakker varen i en ny ydre emballage (»reboxing«), når parallelimportøren også har mulighed for at frembringe en emballage, der kan markedsføres i importmedlemsstaten, ved blot at anbringe nye selvklæbende etiketter på den originale sekundære emballage (»relabeling«)?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål skal besvares bekræftende: Er det uden betydning, at den tilsigtede kundekreds i tilfælde af »relabeling« kan se, at et af den oprindelige udbyders sikkerhedselementer er blevet beskadiget, så længe det sikres, at parallelimportøren er den ansvarlige herfor, og at denne har anbragt et nyt sikkerhedselement på den originale sekundære emballage? Gør det i denne forbindelse nogen forskel, om sporene efter åbningen først bliver synlige, når den sekundære lægemiddelemballage åbnes?

- 4) Såfremt det andet og/eller det tredje spørgsmål skal besvares bekræftende: Er ompakning i form af »reboxing« alligevel objektivt nødvendig som omhandlet i de fem konsumptionsbetingelser for så vidt angår ompakningen (jf. [udelades] dom af 11.7.1996, Bristol-Myers Squibb m.fl., C-427/93, C-429/93 og C-436/93, EU:C:1996:282, præmis 79, og af 26.4.2007, Boehringer Ingelheim m.fl., C-348/04, EU:C:2007:249, præmis 21), når de nationale myndigheder i deres aktuelle retningslinjer vedrørende gennemførelse af bestemmelserne i direktivet om beskyttelse mod forfalskede lægemidler eller andre tilsvarende offentlige kundgørelser anfører, at en ny forsegling af åbnede emballager normalt ikke accepteres og under alle omstændigheder kun kan accepteres undtagelsesvis og under strenge betingelser?

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/62/EU af 8.6.2011 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler for så vidt angår forhindring af, at forfalskede lægemidler kommer ind i den lovlige forsyningskæde (EUT 2011, L 174, s. 74).
- (³) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/161 af 2.10.2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF i form af de nærmere regler for sikkerhedselementerne på humanmedicinske lægemidlers emballage (EUT 2016, L 32, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Niedersächsisches Finanzgericht (Tyskland) den 2. juni 2020 — I GmbH mod Finanzamt H

(Sag C-228/20)

(2020/C 271/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Niedersächsisches Finanzgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: I GmbH

Sagsøgt: Finanzamt H

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er § 4, nr. 14, litra b), i Umsatzsteuergesetz (den tyske momslov, herefter »UStG«) forenelig med artikel 132, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (¹), for så vidt som momsfrigtagelse for hospitaler, der ikke er offentligretlige organer, knyttes til en betingelse om, at hospitalerne er godkendt i henhold til § 108 i Sozialgesetzbuch V (femte bog i den tyske lov om social sikring, herefter »SGB V«)?
- 2) Såfremt det første spørgsmål skal besvares benægtende: Under hvilke betingelser udføres privatretlige sygehuses hospitalsbehandling »under sociale betingelser svarende til« dem, der gælder for hospitalsbehandling, der udføres af offentligretlige organer som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF?

(¹) EFT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 29. maj 2020 — P mod »K« EOOD

(Sag C-229/20)

(2020/C 271/35)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: P

Sagsøgt: »K« EOOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at gebyrer for accessoriske tjenesteydelser, som er aftalt i tillæg til en forbrugerkreditaftale, såsom gebyrer for muligheden for udsættelse og nedsættelse af rater, udgør en del af de årlige omkostninger i procent for kreditten?
- 2) Skal artikel 10, stk. 2, litra g), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at det skal lægges til grund, at den forkerte oplysning af de årlige omkostninger i procent i en kreditaftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger som låntager udgør en manglende oplysning af de årlige omkostninger i procent i kreditaftalen, og at den nationale domstol skal anvende de retsvirkninger, der i national ret er fastsat for manglende oplysning af de årlige omkostninger i procent?
- 3) Skal artikel 22, stk. 4, i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at en sanktion i national ret i form af forbrugerkreditaftalens ugyldighed, hvorefter kun det ydede kreditbeløb skal betales tilbage, er forholdsmæssig, hvis de årlige omkostninger i procent ikke er præcist angivet i forbrugerkreditaftalen?
- 4) Skal artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 93/13/EØF ⁽²⁾ fortolkes således, at det skal lægges til grund, at gebyrerne for en pakke af accessoriske tjenesteydelser, som er fastsat i en særskilt tillægsaftale til forbrugerkreditaftalen som hovedaftale, udgør en del af aftalens hovedgenstand og derfor ikke kan være genstand for en prøvelse af vildledning?
- 5) Uafhængigt af besvarelsen af det tredje spørgsmål: Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF sammenholdt med nr. 1), litra o), i bilaget til direktivet fortolkes således, at et vilkår i en aftale om accessoriske tjenesteydelser til en forbrugerkredit er vildledende, hvis forbrugeren heri gives en abstrakt mulighed for at udsætte og ændre sine betalinger og også skylder gebyrer for dette, selv om han ikke benytter denne mulighed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna (Italien) den 4. juni 2020 — PG mod Ministero della Giustizia, CSM — Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sag C-236/20)

(2020/C 271/36)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Emilia Romagna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PG

Sagsøgt: Ministero della Giustizia, CSM — Consiglio Superiore della Magistratura, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 20, 21, 31, 33 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ vedrørende tidsbegrænset ansættelse (§ 2 og § 4), direktiv 1997/81/EF⁽²⁾ vedrørende deltidsarbejde (§ 4), direktiv 2003/88/EF om arbejdstiden (artikel 7) og direktiv 2000/78/EF⁽³⁾ [artikel 1 og artikel 2, stk. 2, litra a)] om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv til hinder for anvendelse af en national lovgivning som den italienske lovgivning, der er fastsat ved legge 374/91 (lov nr. 374/91) og [efterfølgende ændringer] og decreto legislativo 92/2016 (lovdekret nr. 92/2016), som fortolket i fast retspraksis, hvorefter fredsdommere i deres egenskab af honorære dommere, ud over ikke at være ligestillede med ordinære dommere med hensyn til aflønning, bistandsydelse og social sikring, er fuldstændigt afskåret fra enhver form for bistandsydelse og social sikring, som er garanteret offentligt ansatte?
- 2) Er de EU-retlige principper om domstolenes selvstændighed og uafhængighed, og navnlig artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for anvendelse af en national lovgivning som den italienske lovgivning, hvorefter fredsdommere i deres egenskab af honorære dommere, ud over ikke at være ligestillede med ordinære dommere med hensyn til aflønning, bistandsydelse og social sikring, er fuldstændigt afskåret fra enhver form for bistandsydelse og social sikring, som er garanteret offentligt ansatte?
- 3) Er § 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999 af EFS, UNICE og CEEP, og som er knyttet som bilag til direktiv 1999/70/EF, til hinder for anvendelse af en national lovgivning som den italienske lovgivning, hvorefter et tidsbegrænset hverv for fredsdommere, som honorære dommere, der oprindeligt var fastsat til otte år (fire plus fire), systematisk kan forlænges med yderligere fire år, uden at der som alternativ til at ændre ansættelsesforholdet til et tidsbegrænset ansættelsesforhold er foreskrevet effektive og afskrækkende sanktioner?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT 1999, L 175, s. 43).

⁽²⁾ Rådets direktiv 97/81/EF af 15.12.1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS — Bilag: Rammeaftale om deltidsarbejde (EFT 1998, L 14, s. 9).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT 2000, L 303, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Polymeles Protodikeio Athinon (Grækenland) den 5. juni 2020 — DP og SG mod Trapeza Peiraios AE

(Sag C-243/20)

(2020/C 271/37)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DP og SG

Sagsøgt: Trapeza Peiraios AE

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 8 i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾, ifølge hvilken medlemsstaterne kan vedtage strengere bestemmelser for at sikre en mere omfattende beskyttelse af forbrugerne, fortolkes således, at en medlemsstat kan undlade at gennemføre direktiv 93/13/EØF's artikel 1, stk. 2, i sin nationale retsorden og tillade domstolsprøvelsen af kontraktvilkår, der afspejler bindende eller deklatoriske love eller administrative bestemmelser?
- 2) Kan det antages, at artikel 1, stk. 2, første og andet punktum [o.a.: andet punktum findes ikke i den danske version af direktiv 93/13], i direktiv 93/13/EØF, selv om bestemmelsen ikke udtrykkeligt er blevet gennemført i den hellenske retsorden, alligevel indirekte er blevet vedtaget i overensstemmelse med indholdet af direktivets artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, således som den er blevet gennemført ved bestemmelsen i artikel [2], stk. [6], i lov nr. 225[1]/1994?
- 3) Omfatter begrebet urimelige kontraktvilkår og deres rækkevidde, således som de er defineret i bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF, undtagelsen i direktivets artikel 1, stk. 2, første og andet punktum [o.a.: andet punktum findes ikke i den danske version af direktiv 93/13]?
- 4) Kan et kontraktvilkår i en kreditaftale indgået mellem en forbruger og et kreditinstitut, der afspejler indholdet af en deklatorisk bestemmelse i den nationale lovgivning, gøres til genstand for vurdering af, hvorvidt de generelle kontraktvilkår er urimelige i henhold til bestemmelserne i direktiv 93/13/EØF, såfremt dette kreditvilkår ikke har været genstand for individuel forhandling?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski rayonen sad (Bulgarien) den 10. juni 2020 — Toplofikatsia Sofia EAD

(Sag C-256/20)

(2020/C 271/38)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski rayonen sad

Parter i hovedsagen

Rekvirent: Toplofikatsia Sofia EAD

Præjudicielle spørgsmål

- 1 Skal artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område sammenholdt med princippet om, at den nationale ret skal sikre processuelle rettigheder med henblik på en effektiv beskyttelse af de rettigheder, der følger af EU-retten, fortolkes således, at den nationale ret i forbindelse med lokaliseringen af en skyldners sædvanlige opholdssted, som i henhold til den nationale lovgivning er en forudsætning for at gennemføre en ensidig formel procedure uden bevisoptagelse, såsom betalingspåkravsproceduren, er forpligtet til at fortolke enhver begrundet mistanke om, at skyldneren har sit sædvanlige opholdssted i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, som manglende retsgrundlag for at udstede et betalingspåbud henholdsvis som grundlag for, at betalingspåbuddet ikke får retskraft?
- 2 Skal artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område sammenholdt med princippet om, at den nationale ret skal sikre processuelle rettigheder med henblik på en effektiv beskyttelse af de rettigheder, der følger af EU-retten, fortolkes således, at denne bestemmelse forpligter en national ret, som efter at have udstedt et betalingspåbud over for en bestemt skyldner har konstateret, at den pågældende skyldner sandsynligvis ikke har noget sædvanligt opholdssted i den stat, hvor retten er beliggende, og på den betingelse, at dette i henhold til national lovgivning udgør en hindring for udstedelsen af et betalingspåbud over for en sådan skyldner, til ex officio at ophæve det udstedte betalingspåbud, selv om der ikke findes en udtrykkelig lovbestemmelse desangående?
- 3 Såfremt det [andet] spørgsmål besvares benægtende, skal de deri nævnte bestemmelser da fortolkes således, at de forpligter den nationale ret til at ophæve det udstedte betalingspåbud, når den har foretaget en efterprøvelse og med sikkerhed har konstateret, at skyldneren ikke har noget sædvanligt opholdssted i den stat, hvor den domstol, ved hvilken sagen er anlagt, er beliggende?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

**Appel iværksat den 11. juni 2020 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Syvende Afdeling) den 2. april 2020 i sag T-383/17, Hansol Paper mod Kommissionen**

(Sag C-260/20 P)

(2020/C 271/39)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Hansol Paper Co. Ltd og European Thermal Paper Association (ETPA)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves, søgsmålet anlagt i første instans forkastes, og Hansol Paper Co. Ltd tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

- Subsidiært hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling, og afgørelsen om sagsomkostningerne i sagen i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten annullerede i den appellerede dom Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/763 af 2. maj 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer letvægtstermopapir med oprindelse i Republikken Korea ⁽¹⁾, for så vidt som den vedrører Hansol Paper Co. Ltd.

Kommissionen har til støtte for sin appel fremsat tre appelanbringender.

Kommissionen har anført, at Retten:

- fordrejede bevismaterialet og fejlfortolkede den retlige ramme for de data, som Kommissionen er berettiget til at støtte sig på for at beregne eksportprisen i henhold til grundforordningens ⁽²⁾ artikel 2, stk. 9,
- fejlfortolkede reglerne i grundforordningens artikel 2, stk. 1 og 3, for fastsættelse af den normale værdi i tilfælde af manglende salg på hjemmemarkedet, og
- fejlfortolkede reglerne i grundforordningens artikel 3, da den fastsatte underbudsmargenen i tilfælde af eksport til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne enheder.

⁽¹⁾ EUT 2017, L 114, s. 3.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Sag anlagt den 24. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-278/20)

(2020/C 271/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz og P.J.O. Van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til effektivitetsprincippet og ækvivalensprincippet, som sætter grænser for medlemsstaternes selvbestemmelse ved fastsættelsen af de materielle og processuelle betingelser, der gælder for deres erstatningsansvar for tab, som er forvoldt borgerne på grund af tilsidesættelser af EU-retten, idet det har vedtaget og opretholdt artikel 32, stk. 3-6, og artikel 34, stk. 1, andet afsnit, i lov nr. 40/2015 og artikel 67, stk. 1, tredje afsnit, i lov nr. 39/2015.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette traktatbrudssøgsmål, som er anlagt på grundlag af artikel 258 TEUF, vedrører artikel 32, stk. 3-6, og artikel 34, stk. 1, andet afsnit, i lov nr. 40/2015 af 1. oktober 2015 om reglerne for den offentlige sektor og artikel 67, stk. 1, tredje afsnit, i lov nr. 39/2015 af 1. oktober 2015 om fælles administrative procedurer for offentlige myndigheder.

De omtvistede bestemmelser har afpasset reglerne for statens ansvar som lovgivningsmagt for tilsidesættelser af EU-retten efter de regler, som er fastsat for tilsidesættelser af den spanske forfatning, der skyldes den spanske lovgivningsmagt, ved at tilføje visse materielle betingelser.

Sideordningen af de to regelsæt og de procedurekrav, som er forbundet hermed, gør det umuligt eller meget vanskeligt at opnå godtgørelse for den spanske lovgivningsmagts tilsidesættelser af EU-retten, hvorfor effektivitetsprincippet er blevet tilsidesat.

De materielle betingelser, som er blevet tilføjet med hensyn til tilsidesættelser af EU-retten, tilsidesætter endvidere ækvivalensprincippet ved at underlægge godtgørelse for tab, som den spanske lovgivningsmagt har forårsaget ved at handle i strid med EU-retten, mindre gunstige betingelser end dem, der gælder ved tab som følge af tilsidesættelse af den spanske forfatning.

RETTE

Rettens dom af 25. juni 2020 — MU mod Parlamentet

(Sag T-40/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – artikel 263 TEUF – interne regler for praktikantophold og studiebesøg i Europa-Parlamentets Generalsekretariat – handicappet praktikant – supplerende invaliditetsydelse – afslag – betingelser for tildeling af det supplerende beløb, der er fastsat til handicappede praktikanter – retlig fejl)

(2020/C 271/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: MU (ved advokat A. Bruno)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved J. Van Pottelberge, J. Steele og E. Paladini, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 11. december 2015 om afslag på betaling af det supplerende beløb, der er fastsat til handicappede praktikanter i artikel 24, stk. 9, i de interne regler for praktikantophold og studiebesøg i Europa-Parlamentets Generalsekretariat.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2015 om afslag på til MU at betale det supplerende beløb til handicappede praktikanter, der er fastsat i artikel 24, stk. 9, i de interne regler for praktikantophold og studiebesøg i Europa-Parlamentets Generalsekretariat, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes sagsøgte.
- 3) Parlamentet betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Rettens dom af 25. juni 2020 — XH mod Kommissionen

(Sag T-511/18) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2017 – afgørelse om ikke-forfremmelse – krav om, at et anbringende i en stævning skal være klart og præcist – regel om overensstemmelse – anfægtelse af endelige retsakter – formaliteten – vedtægtens artikel 45 – foreløbig prøvetidsudtalelse – udtalelse ved prøvetidens udløb – karriereudviklingsrapport – forhold, der er taget i betragtning ved sammenligningen af fortjenester – procedurens forskriftsmæssighed – ansvar – ikke-økonomiske tab)

(2020/C 271/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: XH (ved advokat E. Auleytner)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Radu Bouyon og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelse af 13. november 2017 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over tjenestemænd, der blev forfremmet i forfremmelsesåret 2017, og som blev offentliggjort i Meddelelser fra Administrationen nr. 25-2017, og af afgørelse R/96/18 af 7. juni 2018 om afslag på sagsøgerens klage af 10. februar 2018, dels om erstatning for det tab, der angiveligt er lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Afgørelsen om ikke at forfremme XH til lønklasse AD 6 i forfremmelsesåret 2017, som fremgår af offentliggørelsen af 13. november 2017 i Meddelelser fra Administrationen nr. 25-2017 af listen over tjenestemænd, der er forfremmet til denne lønklasse, annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler XH et beløb på 2 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som denne har lidt.
- 3) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 4) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 131 af 8.4.2019.

Rettens dom af 25. juni 2020 — Siberia Oriental mod CPVO (Siberia)

(Sag T-737/18) (¹)

(Plantesorter – anmodning om ændring af udløbsdatoen for EF-sortsbeskyttelsen for sorten Siberia af arten Lilium L. – klage for appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden – afvisning – begrundelsespligt – artikel 75 i forordning (EF) nr. 2100/94 – effektiv retsbeskyttelse – artikel 67, stk. 1, og artikel 87 i forordning nr. 2100/94 – korrektion af åbenbare fejl – artikel 53, stk. 4, i forordning (EF) nr. 874/2009)

(2020/C 271/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Siberia Oriental BV ('t Zand, Nederlandene) (ved advokat T. Overdijk)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved M. Ekvad, F. Mattina og O. Lamberti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. oktober 2018 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag A 009/2017) vedrørende en anmodning om ændring af udløbsdatoen for EF-sortsbeskyttelsen for sorten Siberia af arten Lilium L.

Konklusion

- 1) EF-Sortsmyndigheden (CPVO) frifindes.

2) Siberia Oriental BV bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af EF-Sortsmyndigheden.

(¹) EUT C 54 af 11.2.2019.

Retten dom af 25. juni 2020 — Pavel mod EUIPO — bugatti (B)

(Sag T-114/19) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket B – det ældre internationale figurmærke b – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001 – magtfordrejning – delvis annullation]

(2020/C 271/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumænien) (ved advokat E.-D. Nedelcu)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: bugatti GmbH (Herford, Tyskland) (ved advokat U. Ulrich)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. december 2018 af Første Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 49/2018-1 og R 85/2018-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem bugatti GmbH og Dan-Gabriel Pavel.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 14. december 2018 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (forenede sager R 49/2018-1 og R 85/2018-1) annulleres, for så vidt som den vedrører varerne »læder og læderimitationer; skind og huder« i klasse 18 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens dom af 25. juni 2020 — Klymenko mod Rådet(Sag T-295/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelands myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2020/C 271/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusland) (ved advokat M. Phelippeau)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og P. Mahnič, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 af 4. marts 2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2019, L 64, s. 7) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4. marts 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2019, L 64, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn ved disse retsakter er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2019/354 af 4. marts 2019 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/352 af 4. marts 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som navnet på Oleksandr Viktorovych Klymenko er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 24.6.2019.

Rettens dom af 25. juni 2020 — Nitto Pharmaceutical Industries mod EUIPO — Chiesi Farmaceutici (NOSTER)(Sag T-550/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket NOSTER – det ældre EU-ordmærke FOSTER – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 271/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nitto Pharmaceutical Industries Ltd (Kyoto, Japan) (ved advokat P. Voutilainen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Chiesi Farmaceutici SpA (Parma, Italien) (ved advokaterne C. de Callatay og T. de Haan)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. maj 2019 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2279/2018-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Chiesi Farmaceutici og Nitto Pharmaceutical Industries.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Nitto Pharmaceutical Industries Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Chiesi Farmaceutici SpA afholdte sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 7.10.2019.

Rettens dom af 25. juni 2020 — Brands Up mod EUIPO (Credit24)

(Sag T-651/19) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om EU-figurmærket Credit24 – absolut registreringshindring – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001)

(2020/C 271/47)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Brands Up OÜ (Tallin, Estland) (ved advokat M. Welin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. juli 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 465/2019-2) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet Credit24 som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Brands UP OÜ betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Rettens kendelse af 16. juni 2020 — Walker m.fl. mod Parlamentet og Rådet(Sag T-383/19) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål – område med frihed, sikkerhed, retfærdighed – Det Forenede Kongeriges udtræden – forordning (EU) 2019/592 om ændring af forordning (EU) 2018/1806 – visumfritagelse for kortvarige ophold på grundlag af gensidighed – angivelig fortabelse af unionsborgerskabet – ikke individuelt berørt – afvisning)

(2020/C 271/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Hilary Elizabeth Walker (Cadiz, Spanien), Jennifer Ann Cording (Valdagno, Italien), Douglas Edward Watson (Beaumont, Frankrig), Christopher David Randolph (Ballinlassa Belcarra Castlebar, Irland) og Michael Charles Strawson (Serralongue, Frankrig) (ved advokat J. Fouchet)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved D. Warin og R. van de Westelaken, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Cholakova og R. Meyer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/592 af 10. april 2019 om ændring af forordning (EU) 2018/1806 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen (EUT 2019, L 103 I, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse vedrørende anmodningerne om intervention indgivet af Kongeriget Spanien og Europa-Kommissionen.
- 3) Hilary Elizabeth Walker, Jennifer Ann Cording, Douglas Edward Watson, Christopher David Randolph og Michael Charles Strawson bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler for Retten bortset fra omkostningerne i forbindelse med anmodningerne om intervention.
- 4) Hilary Elizabeth Walker, Jennifer Ann Cording, Douglas Edward Watson, Christopher David Randolph og Michael Charles Strawson, Parlamentet, Rådet, Kongeriget Spanien og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med anmodningerne om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 12.8.2019.

Rettens kendelse af 16. juni 2020 — Luz Saúde mod EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH)(Sag T-558/19) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH – det ældre nationale figurmærke clínica LALUZ – relativ registreringshindring – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2020/C 271/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Luz Saúde, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokat G. Moreira Rato)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat I. Temiño Ceniceros)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 1. juli 2019 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2239/2018-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Clínica La Luz og Luz Saúde.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Luz Saúde, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 23.9.2019.

Sag anlagt den 4. juni 2020 — HS mod Kommissionen

(Sag T-848/19)

(2020/C 271/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HS (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 12. marts 2019 om at afskedige sagsøgeren ved prøvetidens udløb.
- Om fornødent annullation af afgørelsen af 10. oktober 2019 om afslag på sagsøgerens klage.
- Sagsøgte tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidt ikke-økonomiske tab, der efter ret og billighed er opgjort til 15 000 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmaalsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmalet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap og af forpligtelsen til at foretage tilpasninger i rimeligt omfang, af chartrets artikel 21, af De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap og af vedtægtens artikel 1, litra d), og tilsidesættelse af omsorgspligten.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af vedtægtens artikel 34, tilsidesættelse af de almindelige vilkår for prøvetiden, manglende vejledning og manglende og usikre mål, tilsidesættelse af retten til at blive hørt og anlæggelse af åbenbart urigtige skøn.

3. Sagsøgeren har med hensyn til erstatningskravet gjort gældende, at sagsøgte har begået en fejl, at sagsøgeren har lidt et tab og at der er årsagsforbindelse mellem fejlen og tabet.

Sag anlagt den 29. maj 2020 — Sogia Ellas mod Kommissionen

(Sag T-347/20)

(2020/C 271/51)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Sogia Ellas AE (Athen, Grækenland) (ved advokaterne P. Bernitsas, M. Androulakaki, A. Patsalia og E. Kalogiannis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Afgørelsen annulleres i sin helhed eller subsidiært, for så vidt som den vedrører sagsøgeren ⁽¹⁾.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 2, for så vidt som den kræver, at den omhandlede støtte skal tilbagesøges eller subsidiært, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen anlagde en forkert fortolkning og undlod at give en begrundelse for, at der forelå statsstøtte: kriterierne om økonomisk fordel, selektivitet og fordrejning af konkurrencen er ikke opfyldt.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at den anfægtede foranstaltning udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at der foreligger tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, retten til at blive hørt og pligten til at begrunde en afgørelse samt tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at der foreligger tilsidesættelse af artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) 1999/659 ⁽²⁾ og artikel 16, stk. 1, i forordning (EF) 2015/1589 ⁽³⁾, og at afgørelsen blev vedtaget i strid med retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at afgørelsen blev vedtaget i strid med proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2020/394 af 7.10.2019 om foranstaltningerne SA.39119 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2014/CP) [som Den Helleenske Republik har gennemført i form af rentegodtgørelser og garantier i forbindelse med brandene i 2007 (denne afgørelse omfatter kun landbrugssektoren) [meddelt under nummer C(2019) 7094] (EUT 2020, L 76, s. 4).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT 1999, L 83, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2020, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 9. juni 2020 — Wagenknecht mod Kommissionen**(Sag T-350/20)**

(2020/C 271/52)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Lukáš Wagenknecht (Pardubice, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat A. Dolejská)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Det fastslås, at Kommissionen i strid med artikel 325, stk. 1, og artikel 319, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 61, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*) undlod at træffe en bindende og afskrækkende foranstaltning med henblik på at forebygge eller behandle en interessekonflikt hos Den Tjekkiske Republiks premierminister, Andrej Babiš, idet den ikke vedtog en bindende foranstaltning, som:
  - hindrer medlemmer af kommissærkollegiet, navnlig dets formand, i at møde og drøfte emner med Den Tjekkiske Republiks premierminister, Andrej Babiš, vedrørende den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 og Unionens budget generelt,
  - afbryder udbetalinger af direkte landbrugsstøtte fra EU-budgettet til visse selskaber, som Den Tjekkiske Republiks premierminister, Andrej Babiš, kontrollerer eller er den reelle ejer af.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgeren ved skrivelse af 30. januar 2020 tilsendte Europa-Kommissionen en opfordring til at handle i medfør af artikel 265 TEUF, men at Kommissionen i sit svar ikke behandlede indholdet af sagsøgerens opfordring og gav ham svar på et helt andet emne.
  - Kommissionen modtog opfordringen til at handle fra sagsøgeren, og selv om den besvarede denne opfordring, tog den i sit svar ikke stilling til sagsøgerens opfordring til at undgå møder og drøftelser med den tjekkiske premierminister vedrørende FFR 2021-2027 og Kommissionens manglende afbrydelse af udbetalinger af direkte landbrugsstøtte fra EU-budgettet til visse selskaber, som den tjekkiske premierminister kontrollerer eller er den reelle ejer af. I stedet for en besvarelse af den ulovlige udbetaling af direkte landbrugsstøtte til disse selskaber gav Kommissionen oplysninger om afbrydelse af betalinger fra de europæiske struktur- og investeringsfonde og Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne til et af disse selskaber, som er et andet emne end det, der var genstand for sagsøgerens opfordring til at handle. Kommissionen besvarede slet ikke den anden del af sagsøgerens opfordring om, at kommissærerne skulle afholde sig fra at møde og drøfte FFR 2021-2027 med Andrej Babiš.
2. Andet anbringende om, at sagsøgeren er umiddelbart berørt af Europa-Kommissionens passivitet, eftersom: (i) det er ufornuddent at vedtage mellemliggende retsakter for at hindre et medlem af kommissærkollegiet, navnlig dets formand, i at møde og drøfte FFR 2021-2027 med den tjekkiske premierminister, og (ii) sagsøgerens retsstilling er påvirket, eftersom han er valgt som repræsentant i senatet i Den Tjekkiske Republiks parlament, og som medlem af et særligt udvalg i senatet, der er nedsat til at undersøge den tjekkiske premierministers interessekonflikt, over for hvilket Kommissionen forsætligt tilbageholdt dokumenter for at hindre dets undersøgelse, har han til opgave at foretage denne undersøgelse.

3. Tredje anbringende om, at den omstændighed, at sagsøgeren er individuelt berørt som følge af Kommissionens passivitet i forhold til interessekonflikten hos den tjekkiske premierminister, Andrej Babiš, og hans søgsmålsinteresse skyldes følgende: (i) sagsøgerens forfatningsmæssige forpligtelse til at kontrollere, at EU-retsakter vedtages korrekt, herunder Unionens budget (FFR 2021-2027), (ii) sagsøgerens forfatningsmæssige forpligtelse, som medfører en ret til at kontrollere den tjekkiske premierminister, når han mødes med medlemmer af kommissærkollegiet, herunder forpligtelsen til ansvarlig udøvelse af opgaven som medlem af det ovennævnte særlige udvalg i senatet, (iii) sagsøgerens valg ved valget i 2018 til Den Tjekkiske Republiks senat og hans opposition til kandidaterne fra »ANO«-partiet, som kontrolleres af den tjekkiske premierminister, (iv) den omstændighed, at sagsøgeren har modtaget de samme dødsstruser som medlemmerne af Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg (CONT) modtog i februar 2020, eftersom begge forsøger at bekæmpe interessekonflikten hos Andrej Babiš.
4. Fjerde anbringende om, at der vil foreligge afslag på adgang til domstolsprøvelse, hvis et medlem af en EU-medlemsstats nationale parlament i dette tilfælde nægtes søgsmålskompetence, ligesom han ville blive hindret i at udøve en indirekte kontrol med Europa-Kommissionen, som er det institutionelle EU-systems udøvende magt, gennem Den Europæiske Unions Domstol.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til at handle mod interessekonflikten hos den tjekkiske premierminister, Andrej Babiš, i henhold til artikel 325, stk. 1, TEUF og artikel 319, stk. 3, TEUF, sammenholdt med Europa-Parlamentets beslutning af 12. december 2018 ⁽¹⁾ og med artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Alle betingelserne for, at Kommissionen skal handle, er opfyldt, herunder, at: (i) der foreligger en interessekonflikt hos Andrej Babiš, (ii) Andrej Babiš har deltaget i forarbejderne til gennemførelsen af EU-budgettet, og (iii) interessekonflikten hos Andrej Babiš udgør »anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser«, som omhandlet i artikel 325, stk. 1, TEUF. Kommissionen havde derfor pligt til at handle, men forholdt sig passivt, eftersom den ikke vedtog afskrækkende foranstaltninger for at afhjælpe interessekonflikten hos den tjekkiske premierminister i medfør af sin forpligtelse fastsat i artikel 319, stk. 3, TEUF, artikel 325, stk. 1, TEUF og artikel 61, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Siden den 2. august 2018 har medlemmer af kommissærkollegiet, og navnlig dets formand, fortsat mødt og drøftet FFR 2021-2027 med den tjekkiske premierminister, og Kommissionen udbetalte i strid med forbuddet mod interessekonflikt fortsat direkte landbrugsstøtte til selskaber i visse koncerner, som Andrej Babiš kontrollerer eller er den reelle ejer af.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Interessekonflikt og beskyttelse af EU's budget i Den Tjekkiske Republik, Europa-Parlamentets beslutning (P8_TA(2018) 0530 af 13.12.2018 (2018/2975(RSP))

Sag anlagt den 7. juni 2020 — Kozhuvchanka uvoz-izvoz Kavadarci mod EUIPO (NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER)

(Sag T-357/20)

(2020/C 271/53)

Processprog: bulgarsk

Parter

Sagsøger: Drushtvo za proizvodstvo, trgovija I uslugi Kozhuvchanka d.o.o. uvoz-izvoz Kavadarci (Kavadarci, Republikken Nordmakedonien) (ved advokat A. Ivanova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »NASHE MAKEDONSKO PILSNER BEER MACEDONIAN PREMIUM BEER« — registreringsansøgning nr. 17 967 530.

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. april 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1729/2019-1)

Påstande

— Søgsmålet tages til følge, og for så vidt angår den omtvistede varemærkeansøgning tillades registrering.

Anbringende

Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 15. juni 2020 — Framery mod EUIPO — Smartblock (Transportabel bygning)

(Sag T-373/20)

(2020/C 271/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Framery Oy (Tampere, Finland) (ved advokat P. Voutilainen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Smartblock Oy (Helsinki, Finland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Framery Oy

Det omtvistede design: EU-design nr. 3 303 994-00001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. april 2020 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 616/2019-3)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, og begæringen om, at designet erklæres ugyldigt, forkastes i sin helhed

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002, sammenholdt med forordningens artikel 25, stk. 1, litra b), med den begrundelse, at det omtvistede design har individuel karakter, og appellkammeret foretog en fejlagtig bedømmelse af det omtvistede designs individuelle karakter.

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 med den begrundelse, at appellkammeret fejlagtigt godkendte offentliggørelse af et tidligere design.

- Tilsidesættelse af artikel 62 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 med den begrundelse, at appelkammeret ikke gav en begrundelse for godkendelsen af offentliggørelsen af det tidligere design.
- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 med den begrundelse, at appelkammeret støttede sin afgørelse på kendsgerninger, beviser og argumentation vedrørende navnlig de påståede egenskaber ved og offentliggørelsen af det tidligere design, som ikke var blevet fremført af nogen af parterne.

Sag anlagt den 17. juni 2020 — Tubes Radiatori mod EUIPO — Antrax It (Radiatorer (opvarmning))

(Sag T-380/20)

(2020/C 271/55)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: Tubes Radiatori Srl (Resana, Italien) (ved advokaterne S. Verea, K. Muraro, M. Balestriero og P. Menapace)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Antrax It Srl (Resana, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Tubes Radiatori Srl

Det omtvistede design: EF-design — EF-design nr. 169 370-0002 (Radiatorer (opvarmning))

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. marts 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1275/2017-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at TUBES RADIATORI Srl's EF-design nr. 169 370-0002 er gyldigt, idet det er nyt og har individuel karakter.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 17. juni 2020 — Lee mod EUIPO (Bordknive, gafler og skeer)

(Sag T-382/20)

(2020/C 271/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Keun Jig Lee (Paju-si, Republikken Korea) (ved advokaterne F. Jacobacci og B. La Tella)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede design: EF-design nr. 5 866 514-0001

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. april 2020 af Tredje Appellkammer ved EUIPO (sag R 2559/2019-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.
- Det fastslås, at begæringen om genindsættelse i tidligere rettigheder (*restitutio in integrum*) kan antages til realitetsbehandling, og begæringen herom tages til følge.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 67, stk. 2, i forordning (EF) nr. 6/2002.
- Tilsidesættelse af artikel 67, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002.

Sag anlagt den 16. juni 2020 — Micron Technology mod EUIPO (INTELLIGENCE, ACCELERATED)

(Sag T-386/20)

(2020/C 271/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Micron Technology, Inc. (Boise, Idaho, De Forenede Stater) (ved M. Edenborough, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket INTELLIGENCE, ACCELERATED — registreringsansøgning nr. 17 959 758

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. april 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2873/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært ændres den anfægtede afgørelse således, at det fastslås, at EU-varemærkeansøgningen ikke strider mod artikel 7, stk. 1, litra b) eller c), eller begge disse bestemmelser.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med dette søgsmål.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 72, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. juni 2020 — Hypo Vorarlberg Bank mod SRB

(Sag T-394/20)

(2020/C 271/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Østrig) (ved advokaterne G. Eisenberger og A. Brenneis)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2020 om beregning af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2020 (SRB/ES/2020/24) («Decision of the Single Resolution Board of 15 April 2020 on the calculation of the 2020 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund [SRB/ES/2020/24]»), herunder bilagene dertil, annulleres, og under alle omstændigheder i det omfang afgørelsen, herunder bilagene dertil, vedrører det bidrag, som sagsøgeren skal betale.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-479/19, Hypo Vorarlberg Bank mod SRB ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2019, C 305, s. 58.

**Sag anlagt den 26. juni 2020 — Riviera-Airport mod EUIPO — Aéroports de la Côte d'Azur
(RIVIERA AIRPORTS)**

(Sag T-396/20)

(2020/C 271/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Aeroporto di Villanova d'Albenga SpA (Riviera-Airport) (Villanova d'Albenga, Italien) (ved advokat G. Casucci)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aéroports de la Côte d'Azur (Nice, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Aéroports de la Côte d'Azur

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket RIVIERA AIRPORTS i farver — EU-varemærke nr. 16 397 309

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2172/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse ændres som følger:
  - Sagsøgerens klage tages til følge.
  - Sagsøgerens begæring nr. 20 825 C om ugyldiggørelse af det omtvistede varemærke tages fuldt ud til følge.
  - Indehaveren af EU-varemærket tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for appelkammeret og for annullationsafdelingen.
  - Subsidiært hjemvises sagen til annullationsafdelingen med henblik på behandling efter artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte gebyrer og omkostninger.

Anbringender

- Urigtig fortolkning af bestemmelsen om ansøgninger indgivet i ond tro.
- Urigtig og ufuldstændig analyse og vurdering af de relevante indicier, der er nødvendige for ud fra omstændighederne i hvert enkelt tilfælde at foretage en helhedsbedømmelse af en ansøgning indgivet i ond tro.
- Manglende hensyntagen til alle de øvrige relevante indicier og tilgængelige beviser vedrørende ond tro, der er nødvendige for ud fra omstændighederne i hvert enkelt tilfælde at foretage en helhedsbedømmelse af en ansøgning indgivet i ond tro.
- Urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 12, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 i det foreliggende tilfælde.
- Appelkammeret foretog ikke en korrekt analyse.

Sag anlagt den 26. juni 2020 — Riviera-Airport mod EUIPO — Aéroports de la Côte d'Azur (RIVIERA AIRPORT)

(Sag T-398/20)

(2020/C 271/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Aeroporto di Villanova d'Albenga SpA (Riviera-Airport) (Villanova d'Albenga, Italien) (ved advokat G. Casucci)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aéroports de la Côte d'Azur (Nice, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Aéroports de la Côte d'Azur

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket RIVIERA AIRPORT i farver — EU-varemærke nr. 16 392 731

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. april 2020 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2174/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Den anfægtede afgørelse ændres som følger:
- Sagsøgerens klage tages til følge.
  - Sagsøgerens begæring nr. 20 824 C om ugyldiggørelse af det omtvistede varemærke tages fuldt ud til følge.
  - Indehaveren af EU-varemærket tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagen for appellkammeret og for annullationsafdelingen.
  - Subsidiært henvises sagen til annullationsafdelingen med henblik på behandling efter artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte gebyrer og omkostninger.

Anbringender

- Urigtig fortolkning af bestemmelsen om ansøgninger indgivet i ond tro.
- Urigtig og ufuldstændig analyse og vurdering af de relevante indicier, der er nødvendige for ud fra omstændighederne i hvert enkelt tilfælde at foretage en helhedsbedømmelse af en ansøgning indgivet i ond tro.
- Manglende hensyntagen til alle de øvrige relevante indicier og tilgængelige beviser vedrørende ond tro, der er nødvendige for ud fra omstændighederne i hvert enkelt tilfælde at foretage en helhedsbedømmelse af en ansøgning indgivet i ond tro.
- Urigtig fortolkning og anvendelse af artikel 12, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625 i det foreliggende tilfælde.
- Appellkammeret foretog ikke en korrekt analyse.

Sag anlagt den 26. juni 2020 — Cole Haan mod EUIPO — Samsøe & Samsøe (Ø)

(Sag T-399/20)

(2020/C 271/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Cole Haan LLC (Greenland, New Hampshire, De Forenede Stater) (ved advokat G. Vos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Samsøe & Samsøe Holding A/S (København, Danmark)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Cole Haan LLC

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket Ø — registreringsansøgning nr. 17 429 044

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. april 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1375/2019-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved Retten.
- Intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved indsigelsesafdelingen og appelkammeret.

Anbringender

- Manglende korrekt fastlæggelse af, om der foreligger visuel, fonetisk og begrebsmæssig lighed.
- Manglende korrekt helhedsbedømmelse af, om der foreligger risiko for forveksling.

Sag anlagt den 30. juni 2020 — Zippo Manufacturing m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-402/20)

(2020/C 271/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Zippo Manufacturing Co. (Bradford, Pennsylvania, De Forenede Stater), Zippo GmbH (Emmerich am Rhein, Tyskland) og Zippo SAS (Paris, Frankrig) (ved solicitor R. MacLean)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/502 af 6. april 2020 om visse handelspolitiske foranstaltninger vedrørende visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater annulleres, for så vidt som disse foranstaltninger finder anvendelse på sagsøgerne.
- Sagsøgte og enhver intervenient tilpligtes at betale sagsøgernes sagsomkostninger for denne instans.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved udvælgelsen af sagsøgernes produkter med henblik på at anvende den ved den anfægtede forordning anvendte tillægstold med henvisning til, at de pågældende foranstaltninger: (a) ikke er egnet til at nå de mål, der forfølges; (b) går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målene, og (c) har skadelige virkninger for ansøgere.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og ligebehandlingsprincippet ved udvælgelsen af sagsøgernes produkter med henblik på tillægstold anvendt ved den anfægtede forordning med henvisning til, at tillægstolden skaber en ulighed for sagsøgerne på EU-markedet.
3. Tredje anbringende om et åbenbart urigtigt retligt og faktisk skøn som følge af undladelsen af at begrunde det i den anfægtede forordning indeholdte ræsonnement og de omtvistede foranstaltninger tilstrækkeligt ved udvælgelsen af sagsøgernes produkter med henblik på tillægstold med henvisning til, at Europa-Kommissionen ikke angav en tilstrækkelig og rimelig begrundelse for at anvende foranstaltningerne på sagsøgerens produkter.
4. Fjerde anbringende om et åbenbart urigtigt retligt skøn, idet er sket tilsidesættelse af EU's forpligtelser i henhold til Verdenshandelsorganisationens aftaler (WTO) med henvisning til, at Kommissionen i medfør af WTO-aftalen om beskyttelsesforanstaltninger og artikel 22, stk. 3, i WTO's »Forståelse vedrørende regler og procedurer for bilæggelse af tvister« var forpligtet til at suspendere indrømmelser eller andre forpligtelser med hensyn til den samme sektor som den, inden for hvilken ophævelsen eller krænkelsen er indtrådt i medfør af de af De Forenede Stater vedtagne beskyttelsesforanstaltninger til skade for sagsøgernes økonomiske og kommercielle interesser.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik ved udvælgelsen af sagsøgernes produkter med henblik på anvendelsen af tillægstold anvendt ved den anfægtede forordning med henvisning til, at den forudgående høringsproces, der blev gennemført, var uigennemsigtig, ineffektiv i forbindelse med at give sagsøgerne passende varsel om den nævnte høring, fratog dem retten til at blive hørt og tilsidesatte deres berettigede forventning om ikke at være omfattet af sådanne afledte foranstaltninger.

Sag anlagt den 2. juli 2020 — DZ Hyp mod SRB

(Sag T-405/20)

(2020/C 271/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: DZ Hyp AG (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Helle)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2020 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2020 (SRB/ES/2020/24), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I og II hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte skulle have begrundet afgørelsen på tysk i bindende form. Sagsøgte har desuden i flere henseender tilsidesat begrundelsespligten, idet det ikke på grundlag af afgørelsen og bilagene hertil — heller ikke i den bindende engelske udgave — er muligt tilnærmelsesvis at udlede, på hvilken måde og i betragtning af hvilke grunde sagsøgte har beregnet sagsøgerens bidrag.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af retten til at blive hørt i henhold til chartrets artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a), som følge af, at sagsøgeren ikke blev hørt.
3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 81, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 3 i Rådets forordning nr. 1 ⁽²⁾.
4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse i henhold til chartrets artikel 47, stk. 1, eftersom en domstolsprøvelse af afgørelsen er praktisk umulig.
5. Femte anbringende: Artikel 7, stk. 4, andet punktum, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 ⁽³⁾ strider mod trindhøjere retsregler.

I forbindelse med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 strider mod artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁴⁾ og artikel 103, stk. 7, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁵⁾, samt mod princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen, for så vidt som denne lovgivning tillader en objektivt uhensigtsmæssig og uforholdsmæssig differentiering mellem medlemmerne af en institutsikringsordning samt en relativisering af IPS-indikatoren ved den dobbelte hensyntagen til risikoindikatoren »handelsaktiviteter, ikke-balanceførte eksponeringer, derivater, kompleksitet og mulighed for afvikling« til ulempe for de bidragspligtige institutter.

Endvidere tilsidesætter disse regler bestemthedskravet og princippet om en fuldstændig hensyntagen til de faktiske omstændigheder, og de er, sammenholdt med andre regler i den delegerede forordning, til hinder for en effektiv retsbeskyttelse.

6. Sjette anbringende: Afgørelsen strider mod trindhøjere retsregler som følge af en anvendelse af multiplikatoren for IPS (Institutional Protection Scheme)-indikatoren.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har gennemført kravene i artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 i strid med artikel 103, stk. 7, litra h), i direktiv 2014/59/EU, artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 og chartrets artikel 16, 20, 41 og 52, og at sagsøgte ikke fuldt ud anvendte IPS-indikatoren for sagsøgerens vedkommende. En differentiering mellem institutterne for så vidt angår IPS-indikatoren er som følge af den omfattende beskyttelsesvirkning i strid med ordningen og vilkårlig.

7. Syvende anbringende: Artikel 6, 7 og 9 i delegeret forordning (EU) 2015/63 og bilag I hertil strider mod trindhøjere retsregler.

Med det syvende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 6, 7 og 9 i delegeret forordning (EU) 2015/63 samt bilag I hertil tilsidesætter princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen, chartrets artikel 16 og 20, proportionalitetsprincippet og princippet om en fuldstændig hensyntagen til de faktiske omstændigheder, eftersom disse bestemmelser på grundlag af en idealiseret fremstilling fastsætter såvel risikoindikatorer som procedurer og formler for kombinationen heraf, som ikke svarer til de faktiske forhold for alle de bidragspligtige institutter.

8. Ottende anbringende: Tilsidesættelse af chartrets artikel 16 og proportionalitetsprincippet, da sagsøgte har beregnet risikojusteringsmultiplikatorer, som ikke fuldt ud og på passende vis tager hensyn til sagsøgerens åbenbart lave sandsynlighed for at komme under afvikling.
9. Niende anbringende: Tilsidesættelse af chartrets artikel 16, 20, 41 og 52, idet sagsøgte har beregnet risikojusteringsmultiplikatorerne i henhold til kravene i delegeret forordning (EU) 2015/63 uden herved at tage hensyn til sin skønsbeføjelse og uden at tilpasse anvendelsen af risikoindikatorerne til sagsøgerens tilfælde.
10. Tiende anbringende: Artikel 20, stk. 1, første og andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 strider mod artikel 103, stk. 7, i direktiv 2014/59/EU og mod princippet om en beregning af bidraget, der tager passende hensyn til risikoen.

11. Ellevte anbringende: Artikel 4-9 i delegeret forordning (EU) 2015/63 og bilag I hertil strider mod den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse og retssikkerhedsprincippet.

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).
- (²) Rådets forordning nr. 1 af 15.4.1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1958, 17, den danske specialudgave: serie I bind 1952-1958 s. 59 — 59).
- (³) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante -bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1).
- (⁵) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

Sag anlagt den 2. juli 2020 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB

(Sag T-406/20)

(2020/C 271/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Helle)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2020 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2020 (SRB/ES/2020/24), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I og II hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.

— Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat 11 anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-405/20, DZ Hyp mod SRB.

Sag anlagt den 2. juli 2020 — DVB Bank mod SRB

(Sag T-407/20)

(2020/C 271/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: DVB Bank SE (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Helle)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2020 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2020 (SRB/ES/2020/24), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I og II hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for deres søgsmål har sagsøgerne fremsat ti anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller ligner dem, som er fremsat i sag T-405/20, DZ Hyp mod SRB.

Sag anlagt den 3. juli 2020 — DZ Bank mod SRB**(Sag T-410/20)**

(2020/C 271/66)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: DZ Bank AG Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank, Frankfurt am Main (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Helle)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2020 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2020 (SRB/ES/2020/24), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I og II hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat 11 anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-405/20, DZ Hyp mod SRB.

Sag anlagt den 3. juli 2020 — Bayerische Landesbank mod SRB**(Sag T-411/20)**

(2020/C 271/67)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Bayerische Landesbank (München, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Helle)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2020 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2020 (SRB/ES/2020/24), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I og II hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat 11 anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-405/20, DZ Hyp mod SRB.

Sag anlagt den 3. juli 2020 — Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale mod SRB**(Sag T-412/20)**

(2020/C 271/68)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Helle)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2020 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2020 (SRB/ES/2020/24), herunder bilagene hertil, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse, herunder bilag I og II hertil, vedrører sagsøgerens bidrag.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat 11 anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-405/20, DZ Hyp mod SRB.

Sag anlagt den 3. juli 2020 — Norddeutsche Landesbank — Girozentral mod SRB**(Sag T-413/20)**

(2020/C 271/69)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Norddeutsche Landesbank — Girozentrale (ved advokaterne D. Flore og J. Seitz)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2020 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2020 (SRB/ES/2020/24), herunder bilaget hertil, annulleres, for så vidt som de har betydning for sagsøgeren.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af retten til at blive hørt
  - Sagsøgte har ikke hørt sagsøgeren inden vedtagelsen af den anfægtede afgørelse og har følgelig tilsidesat artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 1, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af procedureregler
  - Den anfægtede afgørelse er vedtaget under tilsidesættelse af almindelige procedurekrav, der følger af chartrets artikel 41, artikel 298 TEUF, almindelige retsgrundsætninger og sagsøgtes vedtægter.
  - Det er bl.a. ikke muligt for sagsøgeren at efterprøve, om den anfægtede afgørelse overholder den minimumsvarighed, der er fastsat for en skriftlig procedure.
3. Tredje anbringende: Manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse
  - Den anfægtede afgørelse indeholder ikke en tilstrækkelig begrundelse, navnlig er der hverken en begrundelse af det konkrete tilfælde eller en fremstilling af de afgørende betragtninger i forbindelse med proportionaliteten/skønsudøvelsen.
  - Beregningen af det årlige bidrag er derudover uforståelig.
  - Det er af retlige og faktiske grunde ikke muligt at afhjælpe begrundelsesmanglen ved en meddelelse fra Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (det tyske finanstilsyn).
4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af den grundlæggende ret til effektiv retsbeskyttelse (chartrets artikel 47, stk. 1), eftersom en prøvelse af den anfægtede afgørelse ikke er mulig.
  - Den manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse vanskeliggør i betydelig grad en domstolsprøvelse heraf. Det er således praktisk umuligt for sagsøgeren at udfærdige klare anbringender og at anfægte grundene til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.
  - Sagsøgte har herved navnlig tilsidesat kontradiktionsprincippet, hvorefter parterne skal kunne udlede såvel de faktiske som de retlige omstændigheder, der er afgørende for sagens udfald.
5. Femte anbringende: Anvendelse af IPS (Institutional Protection Scheme)-indikatoren i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 ⁽¹⁾ strider mod trin højere retsregler
  - Kommissionen rådede i forbindelse med vedtagelsen af delegeret forordning (EU) 2015/63 som delegeret retsakt som omhandlet i artikel 290 TEUF ikke over en skønsbeføjelse, der bevirker en begrænset domstolsprøvelse. Det samme gælder for så vidt angår sagsøgtes anvendelse af delegeret forordning (EU) 2015/63.
  - Ved anvendelsen af IPS-indikatoren er betydningen af sagsøgerens medlemskab af en institutsikringsordning bekendt som et vigtigt kriterium ved fastsættelsen af bidraget, navnlig udgør inddelingen i tre klasser og sagsøgerens indplacering i klassen med den højeste risikoprofil en retlig fejl.
  - I henhold til artikel 6, stk. 5, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 skulle sagsøgte ved bidragsfastsættelsen have taget hensyn til sandsynligheden for, at der indledes afvikling af det pågældende institut, og den deraf følgende sandsynlighed for, at der gøres brug af afviklingsfinansieringsordningen, hvis instituttet afvikles.
  - Sagsøgte har ved inddelingen i klasser og tildelingen af justeringsfaktoren for IPS-indikatoren endvidere tilsidesat proportionalitetsprincippet.

6. Sjette anbringende: Anvendelsen af risikojusteringsmultiplikatoren i delegeret forordning (EU) 2015/63 strider mod trindhøjere retsregler
- Sagsøgtens anvendelse af den risikojusteringsmultiplikator, der skal fastsættes i henhold til trin 6 i bilag I til og artikel 9, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2015/63, tilsidesætter kravet om, at der skal tages hensyn til risikoprofilen.
  - Fastsættelsen af risikojusteringsmultiplikatoren med en værdi på 1,388146345995 og 1,384564814222 udgør endvidere en tilsidesættelse af sagsøgerens frihed til at oprette og drive virksomhed som fastsat i chartrets artikel 16.
7. Syvende anbringende (subsidiært): Artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 er i strid med trindhøjere retsregler
- Artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 er retsstridig, da justeringen af IPS-indikatoren ved risikoindikatoren »handelsaktiviteter, ikke-balanceførte eksponeringer, derivater, kompleksitet og mulighed for afvikling« i medfør af artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 tilsidesætter kravet om sammenhæng i en institutsikringsordning, der er fastsat i artikel 113, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾ og dermed medfører en ubegrundet forskelsbehandling af forskellige institutter, der er medlemmer af en institutsikringsordning.
  - Artikel 7, stk. 4, andet punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 er endvidere i strid med proportionalitetsprincippet som følge af den gentagne hensyntagen til de nævnte delrisikoindikatorer i artikel 7, stk. 4, første punktum, litra a), i nævnte delegerede forordning.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante -bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1).

Rettens kendelse af 17. juni 2020 — Sánchez Cano mod EUIPO — Grupo Osborne (EL TORO BALLS Fini)

(Sag T-527/19) ⁽¹⁾

(2020/C 271/70)

Processprog: spansk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA